

Injoranca fetare shqiptare nen thundren islame

nga Zef Helmica

* * * * *

Parathenje

Ne fillim kam pasur deshiren te shkruaj ne gegerisht, gjuha e lavdishme e katolikeve te Veriut, por jam terhequr nga ky projekt dhe per kyt here kam perdorur “gjuhen letrare”, per nje perhapje me te gjere te ktij dezertacioni.

Citimet biblike te marra nga Bibla Vulgate si dhe citimet e librave te ndryshem qe jane shfrytezuar per shkrimin e ketij artikulli jane perkthyer ne shqip nga vete autori i ketij shkrimi.

Duke gene vetem laik, nuk shkruaj asgje bazuar mbi mendimet e mia personale, mbasi si meshtarët ashtu edhe laikët nuk janë gjykues në çështjet kishtarë apo fetare. Vetëm Papa dhe ipeshkvinjte janë gjykues në keto çështje dhe mesojnë me autoritetin që vetë Zoti jone Jezus-Kristi ia ka dhënë atyre (*Kateshizmi i madh i Kanisius*, vëllimi 2, faqe 65).

Në këtë mesim të pagabueshëm të Papës dhe të Kishës shenjte Katolike Romane përfshihet edhe interpretimi i pagabueshëm i Shkrimeve Shenjte apo Biblës. Shumë persona mendojnë se thjesht duke lexuar Biblën, ata mund ta interpretojnë atë sipas dëshirës. Por kjo gjë është dënuar nga Kisha Katolike e cila meson se vetëm ajo dhe unanimiteti i Eterve të Kishës, dhe askush tjetër, mund të interpretojë dhe të mesojë pagabueshmerisht kuptimin e vërtetë të Shkrimeve Shenjte (*Koncili dogmatik i Trentes*, sesioni 4).

Vetë shenjtë Agustin shkruante se ai nuk do t'i besonte Ungjillit në qoftë se Kisha Katolike nuk do t'ia kishte mesuar atë (Berthier, *Permbledhje e teologjise...*, faqe 65).

Lexuesi duhet të dijë gjithashtu se Kisha shenjte Katolike nuk ka aprovuar dhe pranuar çdo lloj përkthimi të Shkrimeve të Shenjte, që janë të shkruara në hebraisht, aramaisht dhe greqisht. Koncili i shenjte i Trentes ka deklaruar se përkthimi i Biblës në latinisht nga shenjtë Jeronim, Bibla që njihet me emrin *Vulgate*, të konsiderohet si autentik dhe i aprovuar nga Kisha Katolike. (*Koncili dogmatik i Trentes*, sesioni 4).

Në vitet në vazhdim, Kisha katolike ka aprovuar përkthimin në italisht të Vulgates me komente nga Mons. Antonio Marini, e njohur me emrin *Bibla Marini*, me një leter të Papës Pius VI, më 16 Prill 1778. Kisha Katolike ka aprovuar gjithashtu edhe përkthimin në gjermanisht të Vulgates me komente nga Dr. Joseph-Franz d'Allioli, me një leter të Papës Pius VIII, më 23 Qershor 1817.

Dizertacioni ndahet në katër pjesë :

I- Evangjelizimi i shqiptareve dhe egersia islame

II- A duhet thënë se shqiptarët e kanë pranuar islamin me vullnet të lirë

III- Fetyra e vërtetë e islamit, si besim i rremë

IV- Mesimi i Klerit Katolik shqiptar mbi islamin

I- Evangjelizimi i shqiptareve dhe egersia islame

Shkruhet se Shen Pali e Shen Andrea kanë gene dy apostujt e Krishtit Zot që kanë përhapur Fënë shejte katolike në trojet tona. Vetë Shen Pali e dëshmon këtë gjë në letren e tij drejtuar romakeve duke thënë se ka përhapur Ungjillin e Krishtit që nga Jeruzalemi e deri në Iliri :

...in virtute signorum et prodigiorum in virtute Spiritus Sancti ita ut ab Hierusalem per circuitum usque in Illyricum repleverim evangelium Christi... (Romans 15:19)

Kurse nje prej doktoreve me te medhenj te Kishes Katolike ne periudhen para shizmes (ndarjes) te Kishes greke me ate latine, shkrimet e te cilit kane autoritet te madh ne Kishen Katolike, Shenjti Gregori Nazianze, shkruan se Shen Andrea, apostulli i pare i Krishtit Zot, ka predikuar veçanerisht ne Epir. (S. Greg. Naz. *orat.* 25). E pra dy prej apostojve me te medhenj te Krishterimit, kane sjelle hirin e Zotit ne token arberore qysh ne vitet e para te perhapjes se Krishterimit. Dhe ato e kane bere kete gje sipas shembullit qe kishin marre prej vete Krishtit Zot i cili vete thonte se eshte zemer bute dhe i pervuajtur :

...tollite iugum meum super vos et discite a me quia mitis sum et humilis corde et invenietis requiem animabus vestris (Matt. 11:29).

Te dy apostujt vuajten kryqe e persekutime te shumta per dashuri per Zotin, duke iu pergjigjur dhunes me butesi e durim mbinjerezor. Krishti vete i kishte mesuar doktrinen hyjnore, qe bota nuk e njeh, duke i thene te duanin armiqte; t'i benin mire atyre qe i benin keq; t'i bekonin ato qe i mallkonin dhe te luteshin per ata qe flisnin keq per to; ne qofte se ata goditeshin ne nje faqe, te tregonin edhe faqen tjeter; ne qofte se ndokush i merrte pallton, t'ia jepnin edhe kemishen.

...sed vobis dico qui auditis diligite inimicos vestros benefacite his qui vos oderunt benedicite maledicentibus vobis orate pro calumniantibus vos ei qui te percutit in maxillam praebe et alteram et ab eo qui aufert tibi vestimentum etiam tunicam noli prohibere (Luke 6:27-29).

Shen Pali flet diçka per vuajtjet dhe rreziqet e evangjelizimit duke thene se : eshte rrahur me kamxhik ne 5 raste, nga 40 here pa nje; eshte rrahur me shkopinj 3 here; eshte gjuajtur me gure 1 here (*lapidation*); i eshte mbytur barka 3 here dhe ka ndenjur 1 nate e 1 dite ne mes te detit; ka qene shpesh ne udhetime; ne rreziqe mbi ujra; ne rreziqe prej hajduteve, prej çifuteve e barbareve (jo çifuteve); ka vuajtur mundime ne qytete, ne shkretetira, ne dete, dhe rreziqe prej vllzerve te rreme; ka vuajtur prej puneve e semundjeve, prej urise e etjes, prej krezhmeve e pagjumesive, prej te ftohtit e te paveshurit.

... a Iudaeis quinquies quadragenas una minus accepi ter virgis caesus sum semel lapidatus sum ter naufragium feci nocte et die in profundo maris fui in itineribus saepe periculis fluminum periculis latronum periculis ex genere periculis ex gentibus periculis in civitate periculis in solitudine periculis in mari periculis in falsis fratribus in labore et aerumna in vigiliis multis in fame et siti in ieiuniis multis in frigore et nuditate praeter illa quae extrinsecus sunt instantia mea cotidiana sollicitudo omnium ecclesiarum (2 Corinthians 11: 24-28).

Se fundit, te dy apostujt kane vuajtur vdekjen si martire te Fese Katolike, duke dhene jeten e

tyre per Krishtin Zot dhe Ungjillin qe predikonin : Shen Palit i pritet koka ne Rome, kurse Shen Andrea vdes ne nje kryq ne Patra.

Ne te kunderten, existojne prova te pakundershtueshme se islamizmi eshte perhapur me force, nen parudhen kercenuese : « Beso ose vdes ».

Ne librin e P. J. Berthier M.S. « Abrégé de théologie dogmatique et morale... » (1926) ne faqen 34 lexojme se islami ka si autor Muhamed-in i lindur rreth vitit 571 ne Meke te Arabise. Ai ne fillim merrej me tregti e me vone filloi te sundonte vendasit me ane te fese. I debuar prej Mekes, Muhamedi strehohet ne Medine dhe prej andej mbasi mbledh njerez te armatosur sulmon dhe merr Meken, e pastaj edhe qytete e vende te tjera nen kercenimin : "Crois ou meurs" (Beso ose vdes).

Doktori i madh i Kishes Katolike, Shejti Alfons-Maria de Liguori, ne vepren e tij : « Histoire des Hérésies » (1842), volumi I, faqe 234, shkruan se Muhamedi ishte themeluesi i sektit vrases te islamizmit (*secte homicide*) i cili pushtoi pjesen me te madhe te botes katolike.

Ne librin « The Virgin Mother of Good Counsel » (1884) i shkruar prej ipeshkvit misionar Imzot George Dillon D.D., liber i nderuar prej Papes Leon XIII, shkruhen shume hollesira te çmuara mbi Fuguren e Zojes se Shkodres si dhe mbi Skenderbeun.

Aty lexojme se ne shekullin e shtate A.D., nje fanatik i cili kishte formuar nje fë te bazuar ne imoralitet dhe grabitje, shikoi ne enderr rrezimin e kryqeve dhe te keshtjellave ne qytetin e larget te Konstantinopojes dhe perandoria e ketij qyteti krenar bizantin i dhurohej atij. Kjo enderr ishte fillimi i shkaterrimit. Te gjithë pasardhesit e Muhamed-it, duke filluar prej Abu-Bekr, kishin qellim realizimin e endrres se Mohamed-it. Antioche, Damasku, Smyrna, Jeruzalemi dhe e gjitha Toka Shejte (*Terre Sainte*) ra ne duart e paganeve. Omar, pasardhesi i trete i Muhamed-it, ndertoi nje xhami ne vendin ku ishte qene perpara tempulli i famshem i Salomonit. Amru dhe kalifet e tjere moren Egjiptin qe i perkiste Grekeve, kurse Kaled zgjeroi tokat ne Azi. Fanatiket ma te "eger" te Kuranit ishin padyshim turqit, nen udheheqjen e Orkhan, djali me i ri dhe pasardhesi i Osman-it, themeluesi i dinastise se tyre ne Azi, fise endacake te Oguzians ne zonen e Turkistanit, ne lindje te detit Kaspik. Pasardhsit e ketyre fiseve turke me Amurathin, Bajzetin I, Amurathin II, e Mehmetin e II pushtuen pak nga pak te gjithë perandorine bizantine te Lindjes. Ishte ne kohen e Amurathit II e pastaj ne ate te Mehmetit te II kur Skenderbeu, "Atleti i Krishtit" braktis Stambollin dhe fillon keshtu luftimet e pergjakshme gjate 25 vjetesh per te mbrojtur Krishterimin dhe lirine ne Shqiperi dhe Europe.

Jane turqit ata qe kane sjelle me force islamin ne Shqipni, duke zbatuar me perpikmeri urdherat e Kuranit: Beso ose vdes. Shembujt e meposhtem do te bindin lexuesin per kete gje.

Ne librat e *Kuranit*, *Hadith-it* (histori mbi Muhamed-in te mbledhura gojarisht prej kalifit Umar II) dhe *Sirat Rasul Allah* i shkruar prej Ibn Ishaq ne vitet A.D. 707-773 shkruhet qarte egersia dhe djallezia e islamit (*Sura* ose *Surah* ne shqip perkthehet Kapitull, ne vargjet e Kuranit) :

"Whoever changed his Islamic religion, then kill him." (Hadith al-Bukhari, Vol. 9, Bk. 84, No. 57)

(Kushdo qe ka nderruar fene islame, duhet vrare)

"Make war on the infidels who dwell around you." (Sura 9:123, 66:9)

(Lufto te pafete qe banojne rreth teje)

"Fight those who believe not in Allah nor the Last Day." (Sura 9:29)

(Lufto ato qe nuk besojne ne Allah dhe ne ditën e gjyqit te fundit)

"If someone stops believing in Allah, kill him." (al-Bukhari 9:84:57)

(Ne qofte se ndokush nuk beson me ne Allah, ai duhet vrare)

"Take neither the Jews nor the Christians for your friends." (Sura 5:51, 60:13)

(As te krishteret dhe as çifutet mos te jene miqte e tu)

"Kill the disbelievers wherever we find them." (Sura 2:191)

(Vra te pafete kudo qe ti gjesh)

"They do blaspheme who say: 'Allah is Christ the son of Mary.' But said Christ: 'O Children of Israel! Worship Allah, my Lord and your Lord.' Whoever joins other gods with Allah, Allah will forbid him the Garden, and the Fire will be his abode. There will for the wrong-doers be no one to help." (Sura 5:75)

(Eshte fyerje te thuash : Allah eshte Krishti djali i Marise....)

"O ye who believe! Take not the Jews and the Christians for your friends and protectors: They are but friends and protectors to each other. And he amongst you that turns to them (For friendship) is of them. Verily Allah guided not a people unjust." (Sura 5:54)

"To Allah, there are no animals viler than those who do not believe and remain unbelievers."

(Sura 8:57)

(Per Allahun nuk ka kafshe me te neveritshme se sa ato qe nuk besojne dhe qendrojne te pafe)

"Here is the fate of those who fight Allah and his messenger: you will put them to death or you will make them suffer the torture of the cross; you will cut their hands and their feet alternately. They will be driven from the country." (Sura 5:37)

(Ky eshte fati i atyre qe luftojne Allahun dhe te derguarin e tij : ata duhen vrare ose torturuar ne kryq; duhet t'u prehen duart dhe kembet dhe duhet te debohen nga vendi).

"[...] then fight and slay the Pagans wherever ye find them, and seize them, beleaguer them, and lie in wait for them, in every stratagem (of war)." (Sura 9, verse 5)

(Atehere lufto e mbyt paganet kudo qe ti gjesh, grabiti, rrethoji, perdor çdo taktike lufte)

"The enemy combatants will, as well, be conquered: they will be captured and killed according to the custom that God held previously toward their precursors, for you will not find any change in God's custom."(Sura 33:61)

(Armiqte do te humbasin; ato do te kapen dhe do te vrahen simbas zakonit qe zoti ka caktuar edhe per paraardhesit e tyre, sepse nuk ka ndonje ndryshim ne kete zakon)

"Believers, fight the unbelievers who are in your neighbourhood and may they find you harsh."

(Sura 9:123)

(Besimtare, luftoni te pafete qe i keni komshi...)

« Tashti qe te pafete kane humbur shpaten dhe mburojen e tyre, kush do ti mbroje tani prej zemrimit tim? » (Fjale te sulltanit Mehmeti II mbas vdekjes te Gjergj Kastriotit ne Lezhe, me 17 Janar 1467).

Shkodra ra ne duart e turqve mbas mbarveshjes te paqes mes Sulltanit dhe Venedikut, me 25 Janar te vitit 1479. Ne nje leter te Perfaqesuesit te pergjithshem te Shkodres, me date 17 Dhjetor 1878, Imzot Angjelo Radoja shkruan se kur turqit hyne ne Shkoder, me keq se Vandalet, ata shkaterruan çdo shenje te Fese shejte Katolike; dogjen libra si dhe objekte te tjera shkencore e fetare. Ata kthyen ne xhami te gjitha kishat me perjashtim te Kishes se Zojes, afer Kalase, dhe te Kishes se Shen Mari Madalenes afer lumit te Bunes.

Në Seminarin e IV, "Shkodra në Shekuj", i mbajtur ne Shkoder me 20 Nandor 2000, znj. Paulina Hoxha citon disa relacione te rendesishme qe tregojne edhe nje here egersine turko-islame ushtruar kunder popullsise katolike shqiptare :

« Per gjendjen e rende dhe diskriminimin ne vazhdim te katolikeve, ben fjale edhe relacioni i Pjeter Bogdanit i viti 1669 ku permendet fakti se :

"Keto dite u vu ne fuqi nje takse tjeter per katoliket e shkrete te kesaj ipeshkevie, quhet "Pjata e zoterise se madh" d.m.th e Sulltanit,.....". Shume me e rende eshte gjendja e komunitetit katolik neper fshatrat e zonave malore, ku varferia eshte e tejskajshme: "Na vijne keta te krishtenet e shkrete si ta kene fuqine, neper shtepite flihet perdhe, ku me pak kashte, ku me nje cope zhguni dhe midis kafsheve". »

« Veshtirsite rriten akoma edhe me shume nga trazirat, qe turqit, armiq te besimit katolik i sjellin ipeshkevive.

".....jemi tue e cue ne varfeni shume te madhe, nder shume travaje dhe ngushtica, qe po na shkaktohen prej turqeve, armiq te besimit", shkruan Frang Bardhi ne nje relacion te tij ne vitin 1637. Ky qendrim i turqeve eshte vecanerisht shume i ashper sidomos ndaj objekteve te kultit dhe vete prifterinjeve. Keshtu qe ne relacionin e 28 Nentorit 1661, Pjeter Bogdani i shqetesuar lajmeron se " Turqit e kane shkaterruar Kishen e Shkoders dhe i kane prishur shtepite ipeshkvnore", prandaj sic deklaroi ai, i duhet te bredhe neper ipeshkvnine e tij si nje lypes. Edhe pas 4 vjetesh (pra ne v.1665) Bogdani perserit ne relacione te njejten gje : per

shkaterrimet qe kane bere turqit ndaj objekteve te kultit dhe pronave te tyre.

"Ata i uzurpuan pronat e kishes dhe i prishen shtepite ipeshkvnore ne Shkoder e Tivar, ashtu qe ai tani eshte i detyruar te jetoje gati si nje lypes, jo aq per te jetuar sa per tu strehuar, gje e pahijshme per nje ipeshkev". »

« Shume me flagrante eshte qendrimi i udheheqesve shpirterore te katolikeve, ndaj te cileve ndiqet politike e diskriminimit, bile shpesh here eliminimin fizik i tyre. Shume relacione, njoftojne Kongregaten e Shenjte per veprime te dhunshme dhe eliminime fizike. I tille eshte ai i 6 Dhjetorit 1670, derguar nga P. Bogdani, me ane te cilit njoftohet vrasja e Pjeter Mazrekut, vikar apostolik i Pultit, i cili duke u kthyer nga Ragusa na Prizren ,

".....afer lumit Drin u sulmua nga pese turq.....nje prej tyre , i dha nje goditje me kelle (shpate e harkuar) dhe ia preu supin deri ne gryke, ashtu qe koka e tij mbeti varur mbi nervat e krahut te djathte : ai thirri tri here Jezu, Jezu, Jezu dhe duke iu shperndare gjaku i tij ndrroi jete". por me e trishtueshme eshte kriptia e ndodhur ne ipeshkvnine e Lezhes, te cilen Bogdani e relaton me 15 Prill te viti 1671.

" Kah fundi muajit te Marsit te turqizuarit e Sanxhakut te Dukagjinit, pasi kishin tane naten, ne agim e sulmuan ndertesen e Imzotit te Lezhes. Ai iku neper terr duke lane shtepine, i ngarkuar me placka, vetem me nje prift dhe nje ministrant. Milicia shqiptare bashke me shqiptaret e turqizuar e bastisi shtepine, pastaj e dogj derisa u rrenua krejtesisht, vdiq ministranti i shkret dhe prifti : Me kete rast ata dogjen edhe disa fshatra perreth dhe kapen shume te krishtere per t' i bere rober, ndersa te paafitit i vrane: "i prene copa-copa". »

II- A duhet thene se shqiptaret e kane pranuar islamin me vullnet te lire

Kisha katolike ka existuar ne Shqiperi edhe pas pushtimit turk. Eshte e vertete se nje pjese e shqiptareve, prej dhunes se eger turke apo edhe per interesa materiale, tradhetuan Fene shejte Katolike dhe perkrahen sektin mysliman. Nga shume burime historike, perfshi ketu deshmine e Imzot Dillon, mbas dorezimit te Kalase se Shkodres, forteresa e fundit shqiptare, shume shqiptare emigruan jashte vendit, kryesisht ne Itali; nje pjese u arratisen nder male dhe nje pjese qendroi ne fshatrat e tyre duke ruajtur heroikisht Fene Katolike.

Pjesa dominuese e vendit kishte perkrahur qysh me kohe shizmen greke, pra mosbindjen dhe ndarjen prej Papes dhe Kishes se Romes, duke ndjekur patriarket shizmatike te Konstantinopojes dhe Greqise. Imzot Dillon, ne librin e siperpermendur shprehet se mbas Krishterimit te Illirise dhe Epirit, riti fetar i praktikuar ne Shqiperi ishte ai grek, pra bizantin. Keshtu, mbas Shizmes se Lindjes, ata qe praktikonin qe me pare ritin bizantin vazhduan ta ruanin kete rit por kjo gje nuk u sillte asnje merite shpirterore sepse ata ishin te ndare nga Kisha

katolike. Nuk flas ketu per ato besimtare qe prej injorances ndiqnin patriarket shizmatike.

Duke u bazuar te letren e mesiperme te Imzot Angjelo Radojes, duhet shtuar se jo te gjithë shqiptaret apostazuan, pra jo te gjithë i rane mohit Fese shenjte katolike :

«... Nuk është e vërtetë mandej me pohue se të krishtenët me pushtimin turk ose i ranë mohit fesë, ose ata që deshën me qindrue në fë u strehuen ndër male ose ikën në Itali. Kjo dihet për disa, por jo për të gjithë. Shumë sish patën leje me banue në Zus, Tebuenë, Berdicë, Kuç e Rrmanj, vende shumë afër qytetit »

Keshtu ato katolike qe nuk mundën te emigronin qendruan nën pushtimin turk dhe ruajtën me heroizem, lufte e sakrifica te medha Fene tone Shejte katolike.

Imzot George Dillon shkruan se pushtimi turk i Shqiperise ishte nje ndeshkim hyjnor per perkrahjen qe ky vend i beri, ne pjesen me te madhe te tij, Shizmes se Lindjes si dhe per ftohjen e devocionit, kryesisht ne zonen e Shkodres e ne te gjithë Veriun. Kjo shpjegohet edhe me largimin e Fugures se Nenes te Keshillit te Mire ne 1467 per ne Gjenacano te Italise 3 muaj pas vdekjes se Skenderbeut.

Ne kapitullin e VII te librit te tij mbi Fuguren e Zojes Shkodres, Imzot Dillon shkruan se kjo Fugure shenjte ka ardhur ne menyre te mrekullueshme nga Lindja e Largme afro 2 shekuj para vitit 1467, per t'i shpetuar barbarise turke ne Token e Shenjte. Ajo eshte vendosur ne nje Kise te vogel ne Shkoder, buze Drinit e Bunes, Kise e kushtuar Zojes se Bekuar, nën titullin Zoja Nunciate (*Annonciation*). Kjo ardhje e mrekullueshme e Fugures se Nenes te Keshillit te Mire ka ndodhur ne te njejten kohe me transportimin e Shtepise te Nazaretit prej engjejeve ne Dalmaci e pastaj ne Loreto te Italise.

Shizma e Lindjes ka filluar qysh ne kohen e Patriarkut te Konstantinopoles, Photius, rreth vitit 861 A.D. Per te bashkuar Kishen greke dhe ato te Lindjes me Kishen latine, Papet kane bere te gjitha perpjekjet per t'ia arritur ketij qelliimi. Ky bashkim ka ndodhur disa here, por ai ka zgjatur shume pak, sepse shpirti i shizmes (ndarjes) dhe i pavaresise te Kishes greke ka ndikuar fuqimisht ne kete ndarje. Konkili i fundit i pergjithshem, qe synoi te bashkonte edhe nje here greket dhe lindoret me Romen, perfundoi me sukses ne Firence te Italise me 26 Prill 1442, ku u arrit bashkimi i shumepritur. Por ky bashkim, mjerisht, si edhe ato qe i paraprine, zgjati jo me shume se 4 vjet, pra deri ne 1446, kur greket rane edhe nje here ne shizem, pra ne ndarje prej Papes dhe Kishes katolike. Mbas shizmes se grekeve, ne 1453, forcat turke te Mehmetit II pushtuan Konstantinopojen, dhe u shtrine ne te gjithë Azine, duke rrenuar perfundimisht perandorine e famshme greko-bizantine.

Imzot Dillon ne librin e tij kushtuar Nenes te Keshillit te Mire shpjegon se shkaterrimi i Perandorise greko-bizantine ishte nje katastrofe e tmerrshme.

Milionat e njerezve qe perbenin kete perandori ishin nga me te zgjuarit dhe nga me te

civilizuarit qe kishte pare bota ndonjehere, biles shume me teper se romaket ne Perendim. Banoret e Perandorise greke ishin te zhvilluar ne te gjitha drejtimet : ne tregti, agrikulture, legjislature, dhe kishin mberritur ne nje persosmeri aq te larte, sa qe, ne disa aspekte, ata ia kalonin edhe civilizimit te sotem modern. Ligji dominues te cilit i bindeshin te gjithë ishte ai i Kodit Justinian, *ratio ipsa scripta*. Te gjithë pasurise intelektuale qe grekeve ua jepte gjuha, filozofia dhe çdo art i jetes, iu shtua Krishterimi, qe i persosi, i mbrojti dhe i lartësoi kete pasuri si dhe te gjitha institucionet shoqerore.

Prodhimi i tokes ishte me bollek; Egjypti, hambari i botes, ishte i tyre; te tyre ishin minierat e arit te Ofirit, pyjet e cedrit te Libanit, çeliku i Damaskut, tregtia e Alexandrise, Smirnes, Helespontit, erezat, mendafshi i Indise dhe shkollat e Greqise. Por si dhe qyteterimet e meparshme, edhe Perandoria greke u shkaterrua per shkak te mekatit. Mekati i shizmes dhe mekatet e tjera te bolleku ishin shkak i ketij rrenimi nga turqit, te cilet Zoti i zgjodhi si instrument ndeshkimi. E keshtu edhe krahina e Shqiperise se dikurshme, pjese e kesaj Perandorie, duke imituar mekatin e Shizmes dhe mekate te tjera te grekeve do te kishte edhe ajo padyshim pjesen e saj te ndeshkimit.

Kete ndeshkim e meson edhe nje prej teologeve me te medhenj qe ka pasur ndonjehere Kisha Katolike, doktori engjellor, Shenjti dominikan Tome Akuinati O.P. (*Saint Thomas d'Aquin O.P.*), ne vepren e tij madhore *Summa Theologica*, ne te cilen ai shkruan se shizmatiket, duke rrefyzuar bindjen ndaj Papes, pra ndaj pushtetit shpirtëror te Kishes, meritojne ne menyre te drejte te denohen nga pushteti civil :

« In alio vero, quia subdi recusant capiti Ecclesiae. Et ideo, quia coerceri nolunt per spiritualem potestatem Ecclesiae, iustum est ut potestate temporalis coerceantur. » (II^a-IIae q. 39 a. 4 co.)

Nje pjese e shqiptareve, kryesisht popuj te Dukagjinit e te Malsise se Madhe, nuk i jane nenshtruar kurre pushtuesit, qofte ky turk, serb, malazet, italian, etj. Nga ana tjetër, mjerisht duhet dyshuar se keto popuj, e ndoshta nje pjese e madhe e shqiptareve, kane luftuar me shume per liri sesa per besimin katolik, kane vene flamurin e shqiponjes mbi Kryqin e Krishtit Zot, gje qe eshte nje herezi e papranueshme. E kjo ndoshta ka qene dhe vazhdon te jete plaga jone kryesore dhe arsyeja e te gjitha te zezave qe na kane rene qysh prej kohes se Gjergj Kastriotit e deri me sot, mbasi jemi popull kryeforte e mendjemadh, dhe nuk mesojme prej gabimeve te kaluares. Kuptohet se kete nuk e them per te gjithë.

Ja si shprehet At Gjergj Fishta, ne fjalimin e tij te mbajtur ne Konferencen e Paqes ne Paris ne 1919 :

« Për lirinë e vet, zotni, shqiptari ban fli shpinë, tokën dhe mjerisht edhe besimin".

Kurse ne Relacionin e derguar Kongregacionit te Propogandes per Fene ne Rome prej Ipeshkvit

te Sapes, Imzot Frang Bardhit, ne Qershor te 1637, shkruhet :

«... Këta gjind e këta popuj epirotë janë sa s'thuhet mundqarë, dhe të dhanun mbas armësh dhe luftarak, me që durojnë lehtësisht të ftohtët, akullin, vapen, mungesat e jetesës dhe çdo mundim... Burrat e kanë për shnderim që të vdesin prej vdekjes së natyrshme dhe (e kanë), për nder ata që vriten, sidomos me ushtri të madhe. Nuk janë dinakë këta popuj të Dukagjinit, por të guximshëm. Asnjë komb n'Europë, që gjendet nen zotnimin e turkut nuk mund të flasë me zyrtarët turq me armë në brez e në dore ashtu si flasim me gëxim e ndejun Dukagjinast dhe popujt e Shqipnisë malore. Gjirthashtu, asnjë komb n'Europë, që asht nën zgjedhën e turkut, nuk ka mujtë me çue krye kundër tij dhe me qëndrue 100 vjetë në kryengritje, në mbrojtje e në sulme të mëdha kundër gjindes barbare, sikurse vazhdojnë sot disa popuj të këtij kombi shqiptar, dhe mburren bile se mund të bahen 30 -mijë, t'armatosun, po të kishin një krye e prijës të pasun e besnik, për me shkue me rrenue Stambollin dhe shtëpinë otomane. »

Prej studimit te vyer historik te z. Gjush Sheldijes, ne vitet 1957-1958, mbi Kryeipeshkvine Metropolitane te Shkodres, studim i cili u nderua me nja parathenje te Ipeshkvit martir te Shkodres, Imzot Ernest Maria Çoba, po citoj disa te dhena qe deshmojne qarte luften e panderprere te popullit shqiptar, kryesisht te popullsise katolike, kunder turkut e kunder islamit:

« Në pranverë të vitit 1474 Sulltan Muhameti II erdhi vetë me 150.000 luftarë, 10.000 deve me topa e municione.... Dhe, me të vertetë; tue mos dijtë kurrsesi me e shtie në dorë, u drodh i koritun kah Stambolla, mbasi kishte hjedhë mbi kështjellë 3000 gjyle hekurit dhe aq gurit ! Në dalëzotje të kalasë luftojshin me trimni të pashoqe vetëm 1.600 shkodranë nën prijësin Bartolome Epiroti, domenikan dhe të Palit prej Matit, françeskan.

« Viti 1499 - Fr. Bernardini, frat shkodran, i shkruen Senatit të Venedikut tue e lutë të formonte një ushtri e tue bashkue me forcat shqiptare nën urdhënat e Skanderbeut të ri, të birit të Gjergjit dhe me pjesëmarrjen e Dukagjinastve, t'u forcojshin në Lezhë e prej andej me mësyte Shkodrën dhe Krujën.

«Viti 1503 - Kanë fillue luftat e papreme të shqiptarëve kundër turqve.

« Në vitin 1577 plasi një kryengritje e madhe kundër turqve në Shkodër ku morën pjesë 20.000 vetë dhe mbas një luftimi të rreptë dhe të përgjakshëm që u ba te "Lama e Spahive" (ndermjet Urës së Madhe dhe Urës së Kirit) ushtria turke u thye keqas dhe shkodranët fituen të drejtën që me kenë të qeverisun nga sundimtarë vendas dhe për këtë arsye u vunë Begollejt e Pejës. Të tjera kryengritje me randësi kjenë ba edhe ndër vjetët 1602-1614, por ma e madhja qe ajo e vitit 1647 që, po t'u printe mbarë lufta, shkodranët patën me e fitue lirinë e pavarësinë qysh atëherë.

« Viti 1592 - Kryengritje e përgjithshme në Shqipëni.

« 23.7.1602 - Mbledhje e madhe në Sh'Llezhder të Mirditës ku marrin pjesë 2656 krenë dhe

kërkojnë lidhje me Venedikun kundër Turqisë dhe mbrenda tri ditëve mblidhen 100.000 luftëtarë, por Venediku nuk bëzanë.

« Viti 1607 - Një tjetër kryengritje popullore kundër Turqisë.

« Viti 1614-Hoti, Kuçi e Shkreli lidhin besën kundër Turqisë dhe rrokin armët për liri.

« Në vitin 1621, në vjeshtë, Imzot Pjetër Budi, nësa Turqia ishte e xanë në luftë me Poloninë, përgatiti një kryengritje të përgjithshme kundër Turqisë dhe shtroi planin e luftës për çlirimin tue përcaktue edhe numrin e luftarëve që përmbledheshin në 300.000 vet...

« Vitet 1623-38 - Fiset e Kelmendit çohen kundër Turqisë dhe thejnë Sulejman Pashën. Me të bashkohet edhe Kuçi.

« Viti 1638 - Hoti çohet në luftë kundër Turqisë.

« Viti 1645 - Kelmendasit qesin jashtë Turqit.

« Viti 1687 - Kelmendi e Kuçi dhe Himarjotët çohen kundër Turqisë.

« Viti 1699 - Kelmendi në luftë kundër Turqisë, bashkohet me të Ulqini e Tivari.

« Viti 1747- Kryengritje e madhe kundër Turqisë,

« Në vitet 1834-1835 një tjetër kryengritje e madhe plasi në Shkodër nën udhëheqjen e fshatarit Dasho Shkrelit, e cila ngujoi në kështjellë Valinë, Ali Namikun dhe gjithë ndihmën e madhe që erdhi nga Stambolla, 8 batalione nën urdhënat e Hafiz Pashës dhe të Mahmut Pashës të Rumelisë, mbet i rrethuem për gjashtë muej rresht dhe kështu valia që i shtrenguem me kërkue një marrëveshje dhe me ba një falje të përgjithshme; falja që sa për faqe, sepse, ma vonë, Ymer Pasha shtroi Shkodrën, xuni dhe burgosi parësinë e vendit dhe udhëheqësit e kryengritjes dhe i mergoi në Anadoll.

« Me 10 korrik 1908 u shpall Konstitucioni dhe në Shkodër u banë kremtime të mëdha tue kujtue dhe shpresue se njimend u fitue njifarë soj lirie, por nuk vonoi shumë dhe ia behi Shefqet Turgut Pasha, i cili çarmatosi, xuni dhe burgosi atdhetarë të vërtetë dhe bani njëmijë dhunë sidomos ndër malsinat kah shkeli kamba e tij shfarosëse, por i ndeshi sharra në gozhdë në Malsi të Madhe dhe në Dukagjin e u nda me faqe të zezë. Me 23.III. 1911 filloi Kryengritja e Malsisë së Madhe.

« Në vitin 1910 plasi Kryengritja në Kosovë e cila mori të hapët nëpër viset e veriut dhe malsorët e Hotit, Grudës, Traboinës, luftuen kundër ushtrisë turke dhe sundimit despotik për të shkundë zgjedhën robnuese dhe Turqia, tue drashtë mos të marrin të hapët në të gjithë Shqipninë kjo lëvizje, u detyrue të japi disa të drejta ndër të cilat: "Njohja e Shqipnisë ndër

katër vilajetet; Shkodra, Shkupi, Janina, Monastiri; emnimi i nëpunësve shqiptarë nder zyre qeveritare; kryemja e sherbimit ushtarak në vend; hapja e shkollave shqipe, etj."

« Me 6 prill 1911 Dedë Gjo Luli , ngriti flamurin kombëtar në majë të Deçiqit; ai flamur ruhet sot në Muzeun Historik të Tiranës. (Sot i zhdukun, shënim i red.). etj. »

III- Fetyra e vertete e islamit, si besim i rreme

Kisha katolike meson se jashte saj nuk ka shëlbim per askend. Kjo don te thote se ka vetem nje Fé te vertete per te shpetuar shprtín, Feja katolike, kurse "besimet" e tjera jane te rreme, fallso, djallzore, te cilat vetem mallkojnë shprtín ne Ferr. Nder keto sekte te rreme mund te permëndim islamin, judaizmin modern, protestanizmin, shizmatiket "orthodoxe" grek, rus, budizmin, etj.

Zoti i vetem i Fese katolike, ashtu si edhe i fese te vjeter izraelite qe eshte praktikuar para ardhjes te Jezu-Krishtit, eshte e Shenjterueshmja Trini; kurse zoti i besimeve te tjera te rreme, perfshi ketu islamin, eshte djalli.

« En dehors de l'Église, il n'y a ni Salut ni rémission des péchés. Pape Boniface VIII, *Enchiridion Symbolorum*. " Les sources du Dogme Catholique " Denzinger , Imprimatur : 1955 »

(Jashte Kishes katolike nuk ka as shëlbim e as falje te mekateve. Papa Bonifaci VII)

« La sainte Eglise romaine croit fermement, professe et prêche qu'aucun de ceux qui vivent en dehors de l'Eglise, non seulement les païens mais aussi les juifs ou les hérétiques et schismatiques, ne peut avoir part à la vie éternelle" » Bulle *Cantate Domino*, Pape Eugène IV, 4-2-1442 - Décret pour les Jacobites. Denzinger : 714.

(Kisha e shenjte Katolike beson me vendosmeri, shpreh dhe predikon se asnje prej atyre qe jetojne jashte Kishes Katolike, jo vetem paganet por edhe izraelitet, heretiket dhe shizmatiket, nuk mund te fitojne jeten e pasosur. Papa Eugjeni IV)

« Il n'y a absolument aucun Salut en dehors de l'Église ». Pape Léon X, Décrétales des Conciles Oecuméniques, éd. Norman P. Tanner, Sheed & Ward et Georgetown University Press, 1990.

(Jashte Kishes katolike nuk ka kurrfare shëlbimit."Papa Leoni X)

« Les fausses religions sont sacrilèges et implantées par le diable. Clément V, Décrétales des Conciles Oecuméniques, 383, éd. Norman P. Tanner, Sheed & Ward et Georgetown University Press, 1990. » . (Besimet e rreme jane sakrilegje dhe ato jane te krijuara nga djalli. Papa Klementi V).

« Les Musulmans sont blasphémateurs et sans Foi. Grégoire X, idem, 309 »
(Muslimanet jane blasfemues e te pafë. Papa Gregori X)

« L'Islam est une secte abominable. Eugène IV. idem, 479) »
(Islami eshte nje sekt i neveritshem. Papa Eugjeni V).

«Les Musulmans attaquent la Croix symbole de Vie. Léon X, idem, 651 »
(Muslimanet sulmojne Kryqin, simbolin e jetes. Papa Leoni X).

« La conduite des Musulmans est obscène et détestable. Clément V, idem, 350) »
(Sjellja e myslimaneve eshte e turpshme dhe e denueshme. Papa Klementi V, idem 350)

« Les Musulmans qui ne se convertissent pas vont en Enfer. Eugène IV, *Enchiridion Symbolorum* 714. »
(Myslimanet qe nuk konvertohen shkojne ne Ferr. Papa Eugjeni IV).

« C'est une hérésie de dire que les Musulmans peuvent rencontrer Dieu. Saint Pie X, Pascendi, 14, Encyclique du Pape saint Pie X, 8 sept. 1907. AAS 40 (1907). »
(Eshte herezi - mekat i rende kunder Fese - te thuhet se Myslimanet munden te takojne Zotin, Shenjti Pape Pius X, Letra *Pascendi*)

« Modernists hold that Muslims truly worship the One True God. Saint Pius X, Denzinger 2082 »
(Modernistet - [qe jane heretike] - thone se myslimanet adhurojne Zotin e vertete. Shenjti Papa Pius X, Denzinger. 2082)

«Tous les Musulmans seront damnés au Jugement dernier. Pape Eugène IV, Denzinger 714 »
(Te gjithë myslimanet do te mallkohen ne Gjykimin e Fundit. Papa Eugjeni IV, Denzinger. 714)

« Dire : Le Salut est offert aux Musulmans, est une hérésie. Pape Grégoire XVI, Encyclique *Mirari Vos* : 13 »
(Eshte herezi te thuhet se shembimi i premtohet myslimaneve. Papa Gregori XVI, *Mirari Vos* : 13)

Te shqyrtojme tashti islamin duke u bazuar ne vete Koranin dhe traditen e ketij besimi te rreme.

Shume teologe pranojne se libri mbi te cilin bazohet sekti islamik, Kurani, **قرآن**, si dhe tradita gojore e myslimaneve "Sonna", **سنة**, huazon nga ligji i shkruar i hebrenjve "Mikra", **מקרא**, si dhe nga tradita gojore perkatese e sinagoges se vjeter, "Mischna", **משנה**, duke shtuar shume te dhena te shtremberuara dhe jo te sakta nga Krishterimi; duke i kombinuar keto me histori, perralla dhe ligje imorale; dhe e gjithë kjo perzierje eshte e mbushur me kontradikta te shumta,

per te cilat do shkruaj me poshte. Ish-rabini, Paul Drach, ish- doktor i njohur i sinagoges izraelite, i cili u konvertua ne Fene shenjte Katolike rreth shekullit te 19-te, shkruan se islami eshte nje lloj parodie apo nje imitim i genjeshtert i judaizmit dhe i Krishterimit.

Islami pretendon se ne Kuran parashikohen shume zbulime shkencore te koheve moderne. Sipas ish-rabinit Paul Drach, keto zbulime e shume sekrete te tjera mbi misterin e Zotit dhe te natyres jane ditur shume kohe perpara nga doktoret e sinagoges se vjeter, te verteta keto qe jane mesuar ne ate pjese te tradites misterioze gojore e shume te lashte te Kabales izraelite, קבלה, (Kabala), ku "Zohar", זוהר הקדוש, ("le saint Zohar"), kodi kryesor i saj, ishte nje prej monumenteve me te lashta te fese se vjeter izraelite. (Ketu mund te permendim sistemin e Kopernikut i cili shpjegohej ne Kabalen izraelite shekuj me pare por qe u "zbulua" shume kohe me vone nga Koperniku).

Duhet theksuar, ashtu siç e permenda me siper, se para ardhjes te Jezu-Krishtit, feja e izraeliteve ishte feja e vetme e vertete ne te cilen njihej misteri i te Shenjterueshmes Trini dhe i Misherimit (*Incarnation*). Feja shenjte Katolike eshte nje vazhdimesi e Fese se vjeter izraelite, pra mund te thuhet se Feja shenjte katolike fillon qysh me krijimin e botes. Vdekja e Krishtit Zot ne Kryq permbush dhe mbyll Testamentin e Vjeter dhe hap Testamentin e Ri. Feja e vjeter izraelite kishte per mision profetizimin dhe pergatitjen e ardhjes se Mesise, Jezu-Krishtit.

« Nolite putare quoniam veni solvere legem aut prophetas non veni solvere sed adimplere »
(Matthew 5:17)

(Mos mendoni se kam ardhur te shkaterroj ligjin apo profetet. Nuk kam ardhur t'i shkaterroj por t'i permbushi. Mateu 5:17)

Mbas ardhjes se Mesise, Zotit tone Jezu-Krishtit, ato izraelite qe nuk njohin Hyjnine e Jezusit nuk adhurojne Zotin e vertete, keshtu qe feja e tyne, judaizmi modern, radhitet mes feve te tjera te rreme te cilat nuk shelbojne shpirtin.

« Qui non honorificat Filium non honorificat Patrem qui misit illum. » (John 5:23)
(Ai qe nuk nderon Birin, nuk nderon Atin qe E ka derguar. Gjoni 5:23)

« Omnis qui negat Filium nec Patrem habet qui confitetur Filium et Patrem habet. » (1 John 2:23)
(Kushdo qe mohon Birin, mohon edhe Atin, dhe ai qe beson ne Birin, beson edhe ne Atin. 1 Gjoni 2:23)

Ne Fene e vjeter izraelite, shkenca e vjeter kabalistike, apo Kabala, qe ishte pjese e tradites gojore te fese se vjeter izraelite, mesonte pjesen mystike te teologjise : misteri i Zotit, i krijimit, i shpirtirave, etj. (Nuk duhet ngaterruar kjo Kabale me Kabalen e re te sektit te rreme te judaizmit modern). Ne Kabalen e vjeter njihej misteri i te Shenjterueshmes Trini, Nje Zot ne Tre Persona hyjnor, si dhe misteri i Misherimit (*Incarnation*) ku Fjala e Zotit, " *le Verbe*", Veta

e Dyte e te Shenjterueshmes Trini do te behej Njeri per shembimin e races njerzore nga mekatet. Ne Sinagogen e vjeter, keto mistere nuk njiheshin nga te gjithë por vetem nga nje grup elite, apo te zgjedhurish. Sipas, ish-rabinit Paul Drach, misterit i Shenjterueshmes Trini nuk duhej te zbulohet para ardhjes ne toke te Persones se Dyte te Shenjterueshmes Trini ("*Incarnation du Verbe de Dieu*").

Doktori Drach, ne librin e tij me shume vlera, "*De l'harmonie entre l'Église et la Synagoge*" (Paris, viti 1844), sjell nje numer te madh deshmish te mesimt tradicional (te shkruar dhe gojor) te synagoges se vjeter, para ardhjes te Jezu-Krishtit, te cilat vertetojne besimin e hebrenjve ne dogmen e te Shenjterueshmes Trini dhe te Misherimit (*Incarnation*).

Simbas ish-rabinit Drach, ne sinagogen e vjeter njihet fakti se ne emrin shume te shenjte te Zotit, יהוה, JÉHOVAH, dallohen 4 karaktere te gjuhes izraelite. Letra e pare nga e djathta, י, (mbasi gjuha e hebrenjve shkruhet dhe lexohet nga e djathta ne te majte), eshte pika e origjines, pika gjeneruese, qe perfaqeson Atin; letra e dyte, ה, perfaqeson Fjalen e perjetshme (*Verbe éternel*), pra Birin e Zotit; letra e trete, ו, perfaqeson, lidhjen e dashurise, Personen e Trete te Shenjterueshmes Trini, Shpirtin-Shejt; dhe letra e katert, qe eshte nje perseritje e letres se dyte, ה, perfaqeson natyren njerzore qe i bashkengjitet natyres hyjnore, Zotin-Njeri, Jezu-Krishtin, apo ndryshe perfaqeson Personen e dyte te Trinise Shenjte, Fjalen e perjetshme, qe ne kohen e caktuar do te zbriste ne toke per te veshur natyren njerzore dhe shembuar njerzimin nga mekatet.

Kisha shenjte Katolike ka marre nga sinagoga izraelite emrin shume shenjte te JÉHOVA per ta perdorur ate brenda nje trekendeshi ne kishat dhe elteret e saja.

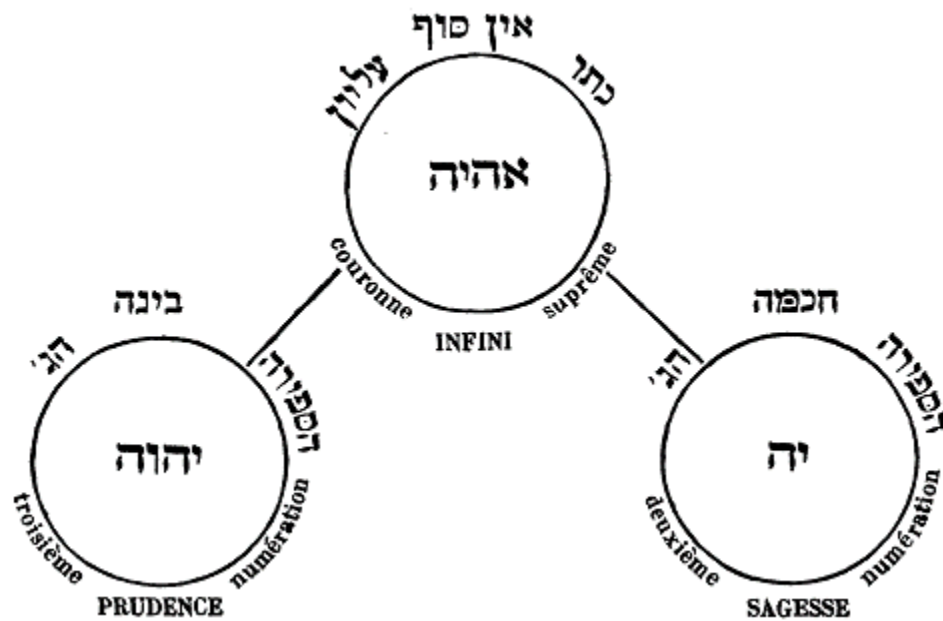

Gjithashtu, emri shume i shenjte, JÉSUS, ne hebraisht shkruhet keshtu : יהושע, i cili perbehet nga fjala יהוה, JÉHOVA, dhe nga rrenja, יסע, me ndihmue, ndihme.

Pra emri i JEZUSIT ne hebraisht perkthehet keshtu : JÉHOVA na ndihmon, na shembon. (*Harmonie...*, vol 2, faqe 189).

Emri tejet shenjte JEZUS mund te shkruhet dhe perkthehet edhe keshtu : מְיֻסָּר דִּי'וֹ, Fjala e JÉHOVA, Shembuesi, ose Persona e Dyte e Shenjterueshmes Trini.

Nje tjeter shembull qe deshmon njohjen qe sinagoga e vjeter izraelite kishte mbi misteret e shenjta qe permenda me lart paraqitet edhe ne skemen e meposhtme te marre nga sistemi kabalistik i Sépher-Yetzira (Libri i Krijimit) per te cilin rabinet ia japin meriten patriarkut Abraham. Ky sistem bazohet krejtesisht ne dogmen e Trinise Shenjte. Sipas doktorit Drach, kjo skeme gjendet edhe ne Zohar-in e madh (*Harmonie...*, vol 1, faqe 439).

E gjithë Beslidhja e Vjeter ka pasur si qellim profetizimin e ardhjes së Mesisë, Shëlbuesit. Mbas mekatit origjinal (te rrjedhshëm), Sinagoga e vjeter, apo izraelitet e vertete të popullit hebrenj, e dinin fort mire se vetëm një Zot-Njeri, **יהוה גברא**, (Homme-JÉHOVA), mund të shpetonte njerezimin nga mekati, ashtu siç është e shprehur edhe në vete kuptimin e emrit të shenjtë JÉHOVA.

« Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum et in peccatis concepit me mater mea » (Psalm 50:7).

(... me mekat kam lindur prej nënes sime. Psalmi 50:7)

Në të kundërtën, islami nuk pranon doktrinen katolike mbi mekatin e rrjedhshëm e as JÉZUS-in si Shëlbues. Ata pranojnë se ky lloj mekati apo siç e quajnë ndryshej, fara e zeze, (*Bible de Vence*) është baza e të gjitha mekateve të tjera dhe ai e shtyn njeriun drejt së keqes. Por islami nuk pranon Sakramentin e Përzemimit, dhe për sa i përket mekatit origjinal, ata e konsiderojnë atë me shumë si shkakun e vdekjes së përkohshme të njeriut (përsa i përket trupit), dhe jo si shkakun e vdekjes së përhershme (përsa i përket shpirtit).

Në Psalmin e dytë, rreshti 7, lexojmë : **אספרה אל חק וגו'**, « Jéhova m'a dit : Tu es mon Fils, je t'ai engendré aujourd'hui », (JÉHOVA më tha : Ju jeni Biri im, sot Ju kam "lindur").

Fjala "sot" përkethehet "përgjithmone", sepse për Zotin koha nuk egziston ashtu si për njerezit.

Kurse në psalmin e dytë, rreshti 12, gjejmë :

נשקו בר פן יאנף, « Rendez hommage au Fils, de peur que Dieu ne soit en colère », (Nderoni [adhuroni] Birin, përndryshe Ati zemërohet). Rrenja **נשק**, do të thotë saktësisht të përqafosh, të

puthesh, dhe ne nje kuptim me te gjere te fjales, do te thote te adhurosh. Ne Lindje, puthja eshte nje shenje adhurimi dhe nenshtrimi (*Harmonie...*, vol 2, faqe 456).

Sipas ish-rabinit Drach, te gjitha institucionet e Sinagoges se vjeter : Talmudi, Zohari, Me'drasch-Rabba, Médrasch-Thehillim dhe Médrasch-Yalkut mesojne ne menyre te pandryshuar se ne psalmet e mesiperme, behet fjale per Mesine, Birin e Zotit (YÉHOVA).

Islami nuk njeh Hyjnine e Jezu-Krishtit si Bir i Zotit, (Sura XIX, vs.29), (Sura XIX, vs.88); Islami nuk beson as ne Trinine Shenjte, megjithse ai pretendon se njeh dhe pranon mesimin e synagoges se vjeter izraelite (Sura IV, vs.174).

Ne Talmudin e vjeter, para fallsifikimeve qe rabinet i bene texteve te tij mbas ardhjes se Jezusit, ne shkrimin "Sanhédrin", fleta 97, shkruhet se apostujt e profetit Eli, te malit te Carmelit ne Palestine, kishin mesuar nga vete profeti se bota zgjat 6000 vjet : 2000 vjet anarshi, nga Adami deri te Abrahami; 2000 vjet nen ligj, nga Abrahami deri tek Mesia (Jezu-Krishti); dhe 2000 vjet ne ditet e Mesise (periudha evangjelike). Sipas kesaj profecie, profeti Eli parashikon saktesisht periudhen kur do te vinte Mesia, e cila korrespondon egzaktesisht me kohen e Misherimit te Persones se Dyte hyjnore (*Harmonie*, vol 2, faqe 359). Profeti Eli nuk vdiq por Zoti e terhoqi ate ne nje menyre te mrekullueshme drejt Qielit, me ane te nje karroce me kuaj zjarri. Shkrimet Shenjta shpjegojne se ky profet, Elia, se bashku me nje tjetër personazh misterioz te permendur ne Beselidhjen e Vjeter, Hénoch, do vijne perseri para fundit te botes per te luftuar Anti-Krishtin.

Ne textin *Meghilla*, kapitulli 2, § 18 te librit te Sinagoges te vjeter, *Médrasch*, shkruhet :

« Aux jours du Messie, tous les livres des prophètes seront annulés » c'est-à-dire, ils n'auront plus à attendre leur accomplissement, ils ne seront plus que des plans conservés pour attester l'exactitude de leur exécution : **כל ספרי הנביאים עתידין ליבטל לימות המשיח**.
(Ne ditet e Mesise, te gjithë librat e profeteve do te anulohen, sepse te gjitha profecite do te jene te realizuara, te permbushura. Keto libra do ruhen vetem si deshmi.)

Atehere, si shpjegohet existencia e "profetit" Muhamed dhe Kuranit, afro 550 vjet pas Mesise, Jezu-Krishtit, i cili ka permbushur me perpikmeri te gjitha profecite e Beselidhjes se Vjeter ne lidhje me Mesine?

Megjithë fallsitetet dhe kontradiktat e shumta qe gjenden ne librin e Kuranit, aty pranohet edhe vete Hyjnia e Jezu-Krishtit, megjithse islami e mohon kete gje. Lexoni me kujdes rreshtat e meposhtme.

Ne Suraten 3, ne rreshtin e 40, te "Familja e Imran-it", lexojme : « Lorsque les anges dirent : O Marie, certes Dieu t'annonce le Verbe qui procède de lui, **منه**. Son nom sera le Christ Jésus fils de Marie, glorieux dans ce monde et dans l'autre, et proche de Dieu ».

(Ndersa engjejt (sic) thane : O Marie, pa dyshim Zoti te lajmeron Fjalën që lind prej Tij. Emri i Tij do të jetë Jezus-Krisht, Biri i Marisë, i lavdishëm në këtë botë dhe në tjetrën, e afër Zotit).

Komentuesi i Kuranit, Djelaleddin, shkruan se Fjala ("le Verbe") është i Biri. (Kuptohet i Biri lind në mënyrë shpirtërore, sepse Zoti është shpirt (Gjoni 4:24), dhe jo në mënyrë njerzore (trupore), ashtu siç e konceptojnë gabimisht myslimanët.

اذ قالت الملائكة يا مريم ان الله يبشرك بكلمة منه فاسميه
المسيح عيسى ابن مريم وجيها في الدنيا والاخرة ومن المقربين :
اي ولد :

Por siç e shkrova më lart, emri tejet shenjt JEZUS mund të shkruhet dhe perkthehet edhe kështu : **מִיכָוָה דִּוִּי**, Fjala e perjetshme (ה) e JÉHOVA , "le Verbe éternel", Shëlbuesi, Persona e Dyte e Shenjtërueshmës Trini.

Dhe në Psalmin e 2, rreshti 7, lexojmë : **אספרה אל חק וגו'**, « Dominus dixit ad me filius meus es tu ego hodie genui te »; « Jéhova m'a dit : Tu es mon Fils, je t'ai engendré aujourd'hui »; « The Lord hath said to me: Thou art my son, this day have I begotten thee »; (JÉHOVA më tha : Ju jeni Biri im, sot Ju kam lindur).

Atehere, si ka mundësi që islami nuk e pranon Zotin Jezus-Krisht kur vete Kurani e meson këtë të vertetë? Nga kjo dëshmi e pakundershtueshme provohet edhe e verteta tjetër që mohet nga islami, egzistenca e Birit të Zotit.

Shembulli i mesiperm nuk mjafton të themi se Kurani vjen nga Zoti sepse aty, ashtu si dhe në traditën islame, gjenden një perzierje të vertetash dhe gënjeshtërash, një taktikë kjo djallezore për të mashtruar me kollaj viktimat injorante.

Prova që Kurani pranon Hyjninë e Jezusit na kujton kapitullin e 5-te, nga rreshti 1 deri 20, në Ungjillin e Shen Markut, ku një personazh i pushtuar nga djalli vjen dhe adhuron Zotin Jezus-Krisht duke thënë : « Çfarë punë kam unë me Ju, Jezus, Biri i me të lartit Zot ». Pra kur vete djalli vjen dhe adhuron Jezusin, nga frika e jo nga dëshira, atehere çfarë mund të themi më tepër për islamit që është me djallezor se vete djalli?

Fakti që Islami nuk është Feja e Zotit të vertetë, por është thjesht një shpikje djallezore, vërtetohet nga kontradiktat e panumerta në vete rreshtat e Kuranit. Për të vërtetuar këtë gjë, po jap më poshtë vetëm disa shembuj.

Në qoftë se Kurani vjen prej Zotit, si është e mundur që ai i mohon misteret e Fesë shenjte Katolike, në një kohë kur në Kuran shkruhet se Abrahami, Izaku, Jakobi, Moisiu dhe vete Zoti ynë Jezus-Krishti, të Cilin Kurani e njeh vetëm si profet (Surate 2:136, *Al-Baqara*), janë profetë

te Zotit?

Ne librin e domenikanit Hanna Zakarias (pseudonim i nje meshtari domenikan) "Voici le vrai Mohammed et le faux Coran", (Paris, 1960) ne faqen 27 shkruhet :

« Tout ce que je vous annonce, dit-il (Muhamedi), est contenu dans des feuilles vénérées (sour. LXXX, 13-16), les feuilles de Moïse et d'Aaron (sour. XXXVII, 114-120). Mecquois idolâtre, qui adorez les cailloux inertes et impuissants, vous ne savez donc pas que le Dieu Créateur a parlé? Oui, il a parlé ici, sur la Montagne de l'Ouest toute proche, sur le Mont Sinaï, a Moïse au milieu des éclairs! Il lui a révélé les principes de la voie droite, dans la Nuit qui a appris au monde la Destinée de l'Homme. C'est Yahwé qui, dans cette Nuit célèbre, a révélé à Moïse le Coran hébreu, le seul Coran qui ait jamais existé, le Coran glorieux du Mont Sinaï (sour. LXXXV, 21-22). »

(Gjithçka qe po ju tregoj, thote-ai (Muhamedi), permbahet ne fletet e nderuara (surate LXXX, 13-16), fletet e Moisiut dhe te Aronit (surate. XXXVII, 114-120). Popuj pagane te Mekes qe adhuron gure te palevizshem dhe te pafuqishem, a nuk e dini pra se Zoti Krijues ka folur? Po, ka folur ketu, mbi Malin e Perendimit ketu afer, mbi Malin e Sinait; Ai i ka folur Moisiut ne mes te vetetimave! Ai ia ka zbuluar principet e rruges se drejte, ne naten qe i ka mesuar botes fatin e njeriut. Eshte Yahwé, qe ne kete nate te madhe i ka zbuluar Moisiut Kuranin hebre, te vetmin Kuran qe ka existuar ndonjehere, Kuranin e lavdishem te Malit Sinai (surate LXXXV, 21-22).

Atehere me çfare guximi mbron islami revelacionin se Allahu i eshte zbuluar Muhamedit ne Malin e Hires? Ne qofte se islami njeh Kuranin hebre, i cili nuk eshte gje tjeter veçse 5 librat e para te Bibles, apo librat e Moisiut, cili eshte ky Kuran i shkruar ne arabisht, i dalur mbas Muhamedit, Kuran i cili eshte i mbushur me kontradikta dhe mohime? Si shpjegohet prezenca e ketyre kontradiktave, ne nje kohe kur ne suraten 85:21-22 dhe suraten 39:23-28, shkruhet se Kurani eshte i pagabueshem?

Islamiket per t'iu shmangur ketyre pyetjeve pretendojne se Bibla apo edhe Torah (5 librat e Moisiut) jane ndryshuar? Kjo thenje eshte e genjeshtert.

Se pari, ne suraten 15:9, (*Al-Hijr*) shkruhet se Allahu do ta ruaje Kuranin prej korrupsionit dhe ndryshimeve. Si eshte e mundur qe Allahu ka ruajtuar Kuranin dhe paska lene Biblen dhe Toren te korruptohen, kur Kurani shkruan se te tre librat kane ardhur prej Allahut?

Se dyti, ne qofte se Bibla paska qene ndryshuar ne kohen para ardhjes te Muhamedit, si e shpjegon islami faktin se shume kopje te Bibles Shenjte para kohes te Muhamedit, - ku mund te permendim *Codex Vaticanum*, i cili i perket shekullit IV mbas Krishtit e qe ruhet ne Vatikan -, nuk kane ndryshime me kopjet e pranuara nga Kisha katolike mbas periudhes se Muhamedit? Por ne qofte se ndryshimi i Bibles paska ndodhur ne kohen pas ardhjes te Muhamedit, atehere si mund te vertetohet ne Biblen ardhja dhe misioni i "profetit" te fundit, Muhamedit ? (Islamiket

pretendojne se ardhja dhe misioni i Muhamedit parashikohet ne Biblen Shenjte, gje qe eshte e genjeshtert.)

Se treti, historiane dhe deshmitare islamike pohojne se shume surate, pra nje pjese e vete Kuranit ka humbur. Ky fakt bie ne kundërshtim me suraten 15:9, Al-Hijr, ku shkruet se Allahu do ruaje Kuranin nga korrupsioni (ndryshimi, etj).

Abdullah ibn Umar, nje prej historianeve te hershem te Kuranit shkruan :

« Let none of you say "I have acquired the whole of the Qur'an". How does he know what all of it is when much of the Qur'an has disappeared? Rather let him say 'I have acquired what has survived » (as-Suyuti, Al-Itqan fii Uloom al-Qur'an, p.524).

(Askush prej jush mos te thote se "Kam pervetesuar te gjithe Kuranin". Cili prej jush e di kush eshte i gjithe Kurani, kur nje pjese e madhe e Kuranit ka humbur? Perkundrazi, duhet thene "Kam pervetsuar aq sa ka mbijetuar". as-Suyuti, Al-Itqan fii Uloom al-Qur'an, p.524)

Gjithashtu Abu Musa al-Ash'ari, nje prej studiuesve te pare te textit te Kuranit dhe bashkohes i Muhamedit, mesohet te jete shprehe keshtu ne Basra :

« Dikur ne kemi recituar nje surat qe per nga gjatesia dhe rendesia i ngjante suratit te Bara'at, por une e kam harruar ate, me perjashtim te ketyre vargjeve : "Po te existonin dy lugina te mbushura plot e perplot me pasuri per pasardhesin e Adamit, ai do te deshironte nje te trete, dhe asgje nuk do t'ia mbushte barkun pervec pluhurit"» (Sahih Muslim, Vol. 2, p.501)

« Dikur e kemi pasur zakon te recitonim nje surat te ngjashem me ate te Musabbihaat, por nuk e mbaj mend me, pervec ketyre fjaleve : "O ti qe vertet beson, pse predikon ate qe nuk e praktikon?... kjo eshte e shkruar mbi ty si deshmi per te cilen do te pergjigjesh ne Diten e Gjyqit" » (as-Suyuti, Al-Itqan fii Uloom al-Qur'an, p.526).

Ne Suraten 41:9,10,12, Kurani shkruan se Zoti e ka krijuar boten ne 8 dite, kurse Bibla shkruan ne 6 dite.

Ne Suraten 2:29 (Al-Baqara) shkruhet se Toka eshte krijuar para Qiellit, kurse ne Suraten 79:27-30 (An-Naziat) shkruhet se Qielli eshte krijuar para Tokes.

Ne Suraten 29:27 (Al-Ankaboot) shkruhet se profetet erdhen te gjithe prej Abrahamit, kurse ne Suraten 16:36 (An-Nahl) lexojme se Allahu ka nxjerre lajmesa (*messenger*) nga te gjithe popujt.

Ne Suraten 39:4 (Az-Zumar) shkruhet se Allahu mund te kete djale, kurse ne suraten 6:101 (Al-Anaam) shkruhet se Allahu nuk mund te kete djale.

Ne Suraten 14:37, Kurani shkruan se i ati i Abrahamit quhej Azar, kurse Bibla shkruan Thare.

Kurani pretendon se Abrahami ka jetuar dhe ka adhuruar ne luginen e Mekes (Surate 14:37), kurse Bibla Shejte pranon se ai ka jetue ne Hebron.

Ishte djali i tij Izaku dhe jo Ismaeli te cilin Abrahami e pergatiti per flijim, ashtu si pretendon Kurani (Surate 37:100 -112)

Ne fillim arabeve iu tha te drejtoheshin nga Jeruzalemi per lutje, por pastaj erdhi porosia qe ato duhet te drejtoheshin nga Meka. (Sura 2:115 Versus 2:114).

Emri i babait te Virgjires Mari nuk ka qene Imran, ashtu siç pretendon Kurani. (Surate 66:12)

Ne Suraten 19:27 -28, ngaterrohet emri shenjte i Virgjires Mari me emrin e Marise, e motra e Moisiut dhe Aaronit.

Ne Suratet 2:25; 4:57; 11:23; 47:15, Kurani pranon nje ligj sakrilegj imoraliteti, qe vazhdon pas kesaj jete, ne permasa te jashtezakonshme, edhe ne Parajse apo edhe ne Ferr.

Kurani meson teorine heretike te predestinacionit (shelbimit) dhe reprobacionit (mallkimit) absolut, pavaresisht nga meritat. Ashtu siç shkruan doktori i Kishes shenjte katolike, Shenjti Alfons-Maria de Liguori, te mallkuarit qe kane besuar ne Kuran do te lirohen prej Ferrit. Myslimanet shpresojne se ne ditën e gjykimit, Muhamedi do ti shpetoje te gjithe ndjekesit e tij. Kurse per te mallkuarit e tjere, Ferri zgjat vetem 1000 vjet.

Ne pikpamjen e sistemit moral, Kurani as qe ben fjale per virtyte shpirterore, si pervujteria, dashuria per Zotin, etj. Luftrat dhe hakmarrjet çmohen si te lavdishme; lejohet poligamia, sipas shembullit te "profetit" i cili ka pasur ne te njejten kohe 15 gra dhe konkubina (te dashura) te panumerta; marrëdhënjet intime burre e grua jashte martesës jane te ndaluara, megjithse keto marrëdhënje, me leje "hyjnore" i ishin lejuar "profetit". Kurani lejon kedo qe te vjedhe sipas qejfit dhe te gjitha mekatet falen me pelegrinazhin e Mekes. Nuk lejohen diskutime mbi çështjet fetare por ato duhet te imponohen me shpate ne dore; ata qe vriten ne lufte e kane te sigurte Parajsen ("Abrégé de théologie dogmatique et morale", Lyon, 1926, faqe 34).

Islami pretendon se nje Toren, pra librat e Moisiut, e si rrjedhoje, islami pranon se Zoti i eshte shfaqur Moisiut ne malin Sinaï (sour. LXXXV, 21-22) dhe i ka dhene atij ligjet dhe 10 Urdherimet. Por ne te njejte kohe, Kurani kundërshton haptazi 10 Urdherimet e Zotit qe gjenden ne librat e Moisiut. Kurani nuk nje Zotin e Vertete te sinagoges se vjeter izraelite dhe Kishes shenjte katolike, JÉHOVA, nje Zot ne tre Persona Hyjnore (YAHWEH eshte shqiptimi i emrit shenjte te Zotit duke perfshire zanoret).

Parulla e islamit, *Beso ose vdes*, bie ne kundërshtim te hapur me Urdherimin e 5 te Zotit (Mos vra);

Pranimi i imoralitetit ne Kuran bie ne kundërshtim te hapur me Urdhënimet e 6 dhe 9 te Zotit (Mos kurvero);

Pranimi i vjedhjes ne Kuran bie ne kundërshtim me ligjin e 10 te Zotit (Mos vidh).

Per me teper, Feja e vjeter izraelite quhet ndryshe edhe Feja e shenjte Katolike ne fillesat e saja, sepse vete Krijuesi i Qiellit dhe i Tokes, Nje Zot ne Tre Persona hyjnore, ia ka zbuluar kete Besim te shenjte Adamit, Noas, Abrahamit, Isakut, Jakobit, Moisiut dhe te gjithe profeteve hebrene qe kane jetuar para JEZUS-it. Zoti, qe eshte Nje ne Tre Persona hyjnore, i ka treguar popullit hebre nje menyre te vetme (besimin katolik), dhe jo 500 menyra te ndryshme, per t'A lavderuar denjesisht.

E gjithe Feja e vjeter izraelite ka pasur si mision te vetem profetizimin dhe pergatitjen per ardhjen e Mesise, Birit te Zotit, Shelbyesit. Izraelitet para Krishtit Zot, ashtu siç shkruan ish-rabini Drach ne artikull, e kane ditur shume mire misterin e te Shenjterueshmes Trini, pra Nje Zot ne Tre Persona. Ata e kane ditur se dikur ne te ardhmen, Persona e dyte e te Shenjterueshmes Trini, Fjala, do te vishte natyren njerzore per te shpetuar njerezimin nga mekatet : nga mekati origjinal dhe nga mekatet e tjera. Kjo Persone hyjnore ne perjetesi, eshte JEZUSI (qe do te thote Shelbyesi) qe ka ardhur ne toke para afro 2000 vjetesh. Prandaj edhe Kaifa, Prifti i Larte ne ate vit ne Izrael, e pyeti JESUS-in para gjyqit nese ai ishte i Biri i Zotit, sepse izraelitet e dinin profecine e misterit te Misherimit (Veshja e natyres njerzore nga Persona e dyte Hyjnore e te Shenjterueshmes Trini), por nuk e dinin kohen e sakte te realizimit te kesaj profecie. Nepermjet profetit Jeremia (Jer. 31:31) vete Zoti thonte se ne te ardhmen do te lidhte nje aliance te re [Beslidhja e Re, Testamenti i Ri] me Izraelin dhe Shtepine e Judes, dhe jo me islamin e as me shtepine e Mohamedit. Duke pare prejardhjen e natyres njerzore, JEZUSI del nga Shtepia e Judes, nje prej 12 fiseve te Izraelit. Feja katolike si e njohim ne sot eshte vazhdim i Fese se vjeter izraelite. Pra eshte nje Fe shenjte Katolike, qe ka fillesat me Aadamin, zhvillimin dhe fundin, ne fundin e botes, kur Feja Katolike nuk do te jete me e domosdoshme sepse te zgjedhurit do te shohin Zotin fetyre per fetyre ne lumturine e perjetshme te Parajsës. Ky eshte vetem nje prej shembujve qe provojne se JEZUSI-i eshte Mesia, Biri i Zotit, Shelbyesi i njerzimit, pa te Cilin nuk ka falje mekatesh por vetem Ferr te perjetshem.

Mos harroni gjithashtu sakrificat qe prifterinjte e fisit te Leviteve, pasardhes te priftit Aaron, ne Aliancen e Vjeter, ofronin çdo mjes e darke ne altar, ne Tempullin e Jeruzalemit, ne shenje adhurimi, falenderimi, dhe pendese per mekatat, sipas prorosive dhe ligjit te Zotit te marre nga Moisiu. Kisha shenjte Katolike, Alianca e Re e profetizuar, vazhdimesi e Aliances se Vjeter, ka prifterinjte, altaret dhe sakrificat qe ofrojne çdo dite meshtaret e saj ne te gjithe boten.

Islami nuk ka as prifterinje, as altare e as sakrifica, por genjeshtra, perralla dhe kercenime per ato qe nuk i besojne keto perralla e genjeshtra. Islami nuk mohon Fene e vertete izraelite dhe i pranon profetet e saj si te ardhur nga Zoti, por pastaj i kundërshton ato dhe beson sipas mendjes

se vet, apo te them me sakte sipas mendjes se Mohamedit, qe nuk ka qene as profet i Izraelit, as i dalur nga fisi i Judes, as Prifti i larte, e as pjestar i hierarkise drejtuese te Sinagoges se vjeter, te cilet kane patur nga Zoti autoritetin ekskluziv per te drejtuar besimtare ne Aliancen e Vjeter; Mohamedi nuk ka qene as Mesia, as Shen Pjetri, as njeri prej Apostujve, te cilet kane pasur autoritetin e vetem per te drejtuar besimtare ne Aliancen e Re.

Mohamedi dhe islami, duke rrene ne kundërshtim me Sinagogen e Vjeter dhe Kishen Katolike, verteton edhe nje here se ai dhe islami kane qene nje profet i rreme ne nje sekt te rreme e djallezor. Kush nuk eshte me Zotin, eshte me djallin; rruge te mesme nuk ka.

Islami genjen kur pretendon se Shkrimet e Shenjta jane korruptuar. Egzistojne kopje te Shkrimeve Shenjta para periudhes se Mohamedit, te cilat jane te njejta me kopje te Shkrimeve te Shenjta pas periudhes se Mohamedit. Autori i shkrimit permend shembullin e "Codex Vaticanus", qe ruhet ne Rome, por mund t'ju jap edhe shembuj te tjere. (Dead Sea Scrolls, etj)

Ne rradhe te pare injoranca islamike duhet te dije se katoliket, qe nga Adami e deri tek katoliku i fundit qe do te jetoje ne fundin e botes nuk beson ne Shkrimet e Shenjta (Biblen) sipas mendimit te vet apo opinioneneve te veta, por sepse nje autoritet i caktuar nga vete Zoti, Sinagoga e vjeter izraelite dhe me pas Kisha e shenje Katolike, ia meson katolikeve kuptimin e sakte te ketyre Shkrimeve Shenjte. Si ne Sinagogen e vjeter ashtu edhe ne Kishen Katolike, vazhdimesi e kesaj te fundit, egzistojne Tradita dhe mesime te shenjta qe nuk jane te shkruara ne Bibel por qe jane gjithashtu te zbuluara nga Zoti dhe besohen nga te gjithë katoliket. Ata qe nuk i bindeshin Priftit te Larte dhe autoritetit te Sinagoges se vjeter denoheshin rende. E njejta gje ndodh edhe per ata qe nuk i binden Papes dhe Kishes Katolike. Dua te them se si ne Sinagogen e vjeter ashtu edhe ne Kishen Katolike ka pasur e ka nje hierarki dhe nje autoritet drejtues te vendosur nga vete Zoti.

Islami, rebel dhe fodull, jo vetem qe nuk i bindet autoritetit te Kishes Katolike te themeluar nga vete Zoti yne Jezu-Krishti, por ai nuk i bindet as autoritetit te Sinagoges se Vjeter, e as ligjeve te Moisiut. Te dyja keto institucione adhurojne Mesine, Birin e Zotit, i cili ka zbritur ne toke per te na shëlbuer nga mekatet.

Islami nuk njeh mekatin origjinal ashtu siç e njohin katoliket. Ata thone se allahu eshte i meshirshem e i fal. Se kush eshte ky allah, duhen pyetur imamet dhe hoxhallinjte, por eshte e sigurte se allahu qe besojne muhamedanet nuk eshte e Shenjterueshmja Trini; ai nuk eshte Zoti yne Jezu-Krishti, te Cilin islami nuk e njeh si Zot. Atehere allahu eshte thjesht djalli ose nje prej djajve te Ferrit. Historikisht thuhet se Ka'abah (guri i "shenje"), rreth te cilit muslimanet sillen kur shkojne per haxh ne Meke, perdorej ne fillim per ruajtjen e idoleve te tregtareve. Aty kishte rreth 360 zota pagane (djaj), nder te cilet "allahu" konsiderohej si nje prej zotave (djajve) me te larte te adhuruar ne Ka'abah. Ne muret e Ka'abah eshte i njohuri guri i zi, qe eshte nje relike e idolatrie se arabeve para islamit. Keto arabe para-islamike ishin adhures te idoleve (djajve); ata adhuronin yllin e mengjesit dhe Afroditen (zoti-hene) nga ku rrjedh edhe simboli islam i gjysme-henes. Afroditen ata e quanin edhe Khabar, qe do te thote i (e) madh. Herodotus permende gjithashtu kultin arab te "Afrodites qiellore", te cilen arabet e quajten "Alilat", nga

ku eshte marre edhe emri "allah". (Herodotus 1.131 cf. Also St. John of Damascus (8th Century) PG 94. 1585 – 1598 On Heresies)

Islami nuk njih kuptimin e vertete te shembimit dhe faljen e mekateve. Islami injoron faktin se Krijuesi i Qielles dhe i Tokes, Persosmeri e pafundme, eshte Meshire e pafundme por edhe Drejtesi e pafundme. Si Drejtesi e pafundme, Zoti duhet te denoje mekatet, pra çdo thyerje te ligjeve te Tija hyjnore. Ne qofte se Ai nuk do ta bente nje gje te tille, atehere Drejtesia e Tij nuk do te ishte e pafundme, pra do te kishim nje kontradikte ne persosmerite e Zotit, gje qe nuk eshte e mundur.

Islami nuk e mohon se Adami ka bere mekat, dhe nuk i eshte bindur Zotit, por ata ngulin kembe ne meshiren e Zotit. (me fjalen Zot nuk nenkuptoj allahun por te Shenjterueshmen Trini).

Islamiket injorojne faktin se mekati i Adamit duke fyer Zotin, qe eshte Shpirt i persosur dhe i pafundem, e futi njeriun e pare ne nje borxh te pafundem para Zotit, borxh te cilin ai nuk mund ta shlyente kurre, prandaj mbas vuajtjeve te kesaj jete, mbas vdekjes, Adami dhe te gjithë pasardhesit e tij do te preheshin ne shoqerine e djajve ne Ferr.

Islami pretendon gjithashtu se ne qofte se Adami ka mekatnuar, pasardhesit e tij nuk kane faj. Kjo perseri eshte nje genjeshter dhe fallsitet. Kur Adami ka fyer Zotin, te gjithë pasardhesit e tij kane fyer Zotin, sepse Adami, duke qene njeriu i pare, ka pasur ne vetvete te gjithë njerezit qe do te lindnin deri ne fundin e botes, dhe secili prej tyre lind me mekatin e Adamit, qe quhet ndryshe edhe mekati origjinal ose mekati i rrjedhshem, dhe secili prej tyre kur lind ka nje borxh te pafundem per t'i paguar Zotit. Ne qofte se keto njerez vdesin pa paguar kete borxh, ata vdesin si armiq te Zotit, dhe vendi i tyre i perjetshem eshte Ferri i perjetshem. (Ne kete grup njerezish ben perjashtim vetem Virgjera Mari, Nena e Zotit, e cila ka lindur pa kete mekat origjinal. Zoti ia ka bere kete favor mbasi ajo do te lindte Birin e Zotit, duke qendruar gjithmone Virgjere)

Prandaj, ne menyre qe njerezit te mos mallkoheshin te gjithë, ne Meshiren e Tij te pafundme, Zoti shpiku menyren e vetme per te shpetuar racen njerzore prej tragjedise ku ajo kishte rene : Persona e dyte e Shenjterueshmes Trini, ne kohen e caktuar, do te zbriste nga Qielli dhe do te veshte natyren njerzore per te liruar njerezit nga mekati origjinal dhe mekatet e tjera qe ata kishin bere dhe do te benin gjate jetes se tyre.

Keshtu ne saje te meritave te pafundme te Mundimeve dhe Vdekjes te tmerrshme ne Kryq te Mesise, te Krishtit Zot, njerezit qe do te deshironin, do te mundnin, me se fundi, te paguanin me Gjakun tejet Shenjt, e te nje merite te pafundme, te Jezusit, borxhin e tyre te pafundem para Zotit dhe te shpresonin qe nje dite, duke mbajtur Urdherimet e Zotit dhe te Kishes Katolike, te hynin ne Mbreterine e Qiellit.

Islami kundërshton duke thene se Zoti nuk mund te vdesë.

Po, jam dakord me shprehjen se Zoti (jo allahu) nuk vdes, sepse ai eshte Shpirt, por islami

injon nje tjetër të vertetë. Duke pasur në vetvete dy natyrë, natyrën hyjnore të Personës së dytë të Shenjtërueshmës Trini dhe natyrën njerzore të marrë nga Virgjëra Mari, KRISHTI Zot mund të vdiste vetëm si njeri, pra në natyrën e Tij njerzore, për të paguar kështu borxhin e Adamit dhe të gjithë mekatet e njerezve, të cilët kanë mekatnuar me natyrën e tyre njerzore. Prandaj edhe profeti Izaia profetizonte atë bukur mbi vdekjen shëlbuese të Mesisë, të Krishtit Zot :

"Ai u plagos për mekatet tona; Ai u thye për krimet tona; denimi që na sjell paqen ra mbi Te; dhe nga plagët e Tija ne jemi shëruar." (Izaia 53:5)

Një tjetër gjësjhtës e islamit thotë se Krishti nuk ka vdekur në Kryq, sepse në momentet e fundit, një person tjetër ia ka marrë vendin në Kryq.

E vertetë e vdekjes së Krishtit Zot, Jezusit të Nazaretit, është pohuar jo vetëm nga të gjithë hebrenjtë e kohës, por edhe nga autoritetet e Sinagogës, por edhe nga autoritetet romake.

Megjithatë gjësjhtës, vetë Kurani dëshmon Vdekjen dhe Ringjalljen e Jezusit :

"O Jezus, do të bëj që Ju të vdisni dhe pastaj do t'Ju ringjall" (Familja e Imran, Sura 3:47/54 - 48/55)

Historiani i njohur hebre, Flavius Josephus (93-94 AD), shkruan se Krishti vdiq në Kryq dhe u ngjall pas 3 ditësh. (*Jewish Antiquities*; 18.3.3. sub sub sections 63-64)

Si shumë historiane romake, historiani, Tacitus, në shkrimet e tija të botuara në vitet 115-117 AD, (*Annal*, XV, 44) shkruan për vdekjen e Krishtit në kohën e Poncit Pilat.

Së fundi, artikulli i thundrës islame bazohet në autoritetin e KRISHTIT Zot i Cili ka përmbushur të gjitha profecitë e profetëve të mëparshëm hebrenj, duke vertetuar pa më të voglin dyshim se Ai ishte, është dhe do të jetë gjithmone Mesia që hebrenjtë e priten për afro 4000 vjet. Kjo shihet qartë vetëm po të lexohen disa nga profecitë e profetëve Izaia, Danieli, Miché, Zakaria etj. që kanë jetuar shumë kohe para KRISHT-it, e që kanë profetizuar në detaje ardhjen e Mesisë, lindjen e Tij në Bethlehëm, mospranimin e Tij nga populli hebre, vdekjen e Tij në Kryq dhe Ringjalljen e Tij pas 3 ditësh.

Ka shumë e shumë shembuj të tjere të ngjashëm me këto që shkrova më sipër, por po ndalem këtu me shprehje se lexuesi e ka marrë vesh tashmë se islami është një sekt djallezor, vrases dhe imoral, që nuk mund të vijë kurrë prej Zotit.

IV- Mesimi i Klerit Katolik shqiptar mbi islamin

Nga veprat e Mons. Louis-Gaston de Ségur, të cilat janë nderuar pothuajse të gjitha nga

vete Papa Pius IX, lexojme :

« Et le grand Pape Pie IX, dans son encyclique de 9 novembre 1848 écrit ceci :

[...] "On voit maintenant dans quelle erreur sont ces esprits qui, abusant de la raison, et regardant les oracles de Dieu comme les pensées de l'homme, osent les soumettre à l'arbitrage de leur interprétation particulière; puisque Dieu lui-même a établi une autorité vivante pour fixer et enseigner le véritable et légitime sens de la révélation céleste, et mettre fin, par son jugement infaillible, à toutes les controverses..." (*Oeuvres de Mgr de Ségur*, tome III, pages 190-192) »

(Papa i madh Pius IX, ne letren enciklike de 9 Nentorit 1848 shkruan keshtu :

"Shihet tashti se ne çfare gabimi jane ato shpirtra, te cilat duke abuzuar me arsyen e tyre dhe duke i marre fjalet e Zotit sikur te ishin mendime njerzore, guxojne t'i interpretojne keto fjale sipas mendimit personal; Vete Zoti ka vendosur nje autoritet te gjalle [Papen] per te treguar dhe mesuar kuptimin e vertete te mesazheve hyjnore, dhe me ane te gjykimit te tij te pagabueshem t'i jape fund çdo lloj diskutimi...". *Veprat e Mons. de Ségur*, volumi 3, faqet 190-192).

«[...] L'infailibilité de l'Église et des Conciles repose donc sur l'Infailibilité de l'Église Romaine; l'infailibilité de l'Église Romaine vient de Pierre, qui est son Docteur, son Pasteur infailible; et c'est le Fils de Dieu lui-même qui a investi saint Pierre de ce pastorat et de cette divine infailibilité. (*Oeuvres de Mgr de Ségur*, tome VI, page 241) »

(Pagabueshmeria e Kishes Katolike dhe e Koncileve mbeshet pra mbi pagabueshmerine e Kishes se Romes; pagabueshmeria e Kishes se Romes vjen nga pagabueshmeria e pasardhesit te Shen Pjetrit, [Papen], i cili eshte Doktor i Bariu i saj i pagabueshem; vete Biri i Zotit ia ka dhene Shen Pjetrit kete detyre dhe kete pagabueshmeri hyjnore. *Veprat e Mons. de Ségur*, volumi 6, faqja 241).

«[...] Dans l'enseignement de l'Église, il y a deux choses très-distinctes :

1. L'exposition et la définition des vérités révélées ou inspirées; et cette partie de l'enseignement catholique nous oblige à croire, sous peine non-seulement de désobéissance, mais sous peine d'hérésie. L'ensemble de ces vérités révélées et définies fait l'objet de la foi proprement dite;

2. Tout le reste de l'enseignement de l'Église, qui exige de la part de tous les chrétiens sans exception non la foi, mais la soumission sincère, cordiale, intérieure et extérieure : cette obéissance, non moins que la foi, oblige sous peine de péché grave. Elle porte, sans aucune distinction, sur tout ce que l'Église enseigne, décrète, décide, ordonne, défend. La foi repose sur l'infailibilité doctrinale proprement dite : l'obéissance sur l'autorité souveraine de l'Église et du Saint-Siège Apostolique.

Tout ce que l'Église décide et décrète, Notre-Seigneur le décide et le décrète par elle. Elle est la grande voix de Jésus-Christ au milieu du monde...

«[...] Non, l'Église ne peut errer en rien. Elle ne peut se tromper ni sur la dogme ni sur la morale, ni sur la sainteté des règlements et des réformes disciplinaires; elle ne peut se tromper sur l'étendu ni sur l'application de sa propre puissance; ce qu'elle enseigne, elle a, par cela seul qu'elle l'enseigne, le droit de l'enseigner ; ce qu'elle ordonne, elle a le droit de l'ordonner ; ce qu'elle condamne, elle a le droit de le condamner. De même qu'elle ne peut pas faire d'imprudence, elle ne peut pas empiéter sur les droits légitimes de qui que ce soit. Elle ne peut pas même le vouloir. Notre-Seigneur et l'Esprit-Saint, l'Esprit de vérité et de justice, sont là pour l'en empêcher; mais elle n'en a pas le moindre envie, ni le moindre besoin...

«[...] Donc, l'infailibilité de Jésus-Christ est l'infailibilité du Pape; et l'infailibilité de Jésus-Christ et du Pape est l'infailibilité du Concile et de l'Église....» (*Oeuvres de Mgr de Ségur*, tome VI, page 138-153).

(Ne mesimin e Kishes Katolike dallojme dy pjese te ndara nga njera-tjetra :

1. Paraqitja dhe percaktimi [perkufizimi] i te vertetave te zbuluara ose te frymezuara nga Zoti; kjo pjese e mesimit te Kishes Katolike eshte e detyruar te besohet nga katoliku. Ne te kundert, ai jo vetem qe eshte fajtor me mekatin e pandegjueshmerise [rebelimit] por edhe me mekatin e rende te herezise [krim i rende kunder Fese]. Teresia e ketyre te vertetave te zbuluara dhe te percaktuara [perkufizuara] perben vete objektin e Fese katolike.

2. E gjithë pjesa tjetër e mesimit të Kishes katolike duhet të pranohet nga katoliku me një bindje të sinqerte, të perzemert dhe të plote. Pra të pranohet me gjithë zemer, në anën e mbrendshme, dhe të shprehet me fjale të gjeste, në anën e jashtme. Në të kundert, katoliku është fajtor me mekat të rende, mortar. Kjo pjesë e mesimit kishtar perfshin pa asnjë dallim gjithçka që Kisha Katolike meson, dekretin, vendos, urdheron dhe mbron.

Pra besimtari katolik duhet të besojë me fene të tij pagabueshmerine doktrinale të mesimit të Kishes Katolike permendur në piken 1., dhe të pranojë me bindjen e tij të plote autoritetin e mesimit të Selisë së Shenjtë Apostolike [të Papës] dhe të Kishes Katolike permendur në piken 2.

Në gjithçka që Kisha Katolike vendos dhe dekretin, është vetë Zoti ynë Jezu-Krishti që e vendos dhe e dekretin për të. Ajo është zeri i Jezu-Krishtit në bote...

... Jo, Kisha Katolike nuk mund të gabojë në asgjë. Ajo nuk mund të gabojë as mbi dogmen [pagabueshmeria doktrinale], as mbi moralin [sjellja morale sipas ligjeve të Zotit dhe të Kishes] e as mbi shenjtërinë e rregullave dhe të reformave disiplinore; Ajo nuk mund të gabojë as mbi limitet e as mbi aplikimin e pushtetit të saj; atë që Kisha meson, për vetë faktin që e meson, ajo ka të drejtë t'a mesojë; atë që Kisha urdheron, ajo ka të drejtë t'a urdherojë; atë që Kisha denon, ajo ka të drejtë t'a denojë. Gjithashtu ajo nuk mund të bëjë asnjë pakujdesi dhe nuk mund të

shkele te drejtat legjitime te askujt. Ajo nuk mundet as t'a deshijojë kete gje...

... Pra, pagabueshmeria e Jezu-Krishtit eshte pagabueshmeria e Papes; dhe pagabueshmeria e Jezu-Krishtit dhe e Papes eshte pagabueshmeria e Konkilit dhe e Kishes Katolike.... *Veprat e Mons. de Ségur*, volumi 6, faqet 138-153).

Prandaj edhe lexuesi mund ta kete degjuar shprehjen e meposhtme :

« Roma locuta est, causa finita est; utinam aliquando finiatur error! » (Pape saint Innocent I, Serm. CXXXII).

(Roma ka folur, çështja eshte e mbyllur. Do Zoti qe edhe gabimi te mbarojë me ne fund. Papa shenjti Inocenti I, Sermoni 132).

Pra eshte e pamundur qe Papa, kur vepron si Perfaqesues i Jezu-Krishtit ne toke, te gaboje ne çështje fetare apo te mesojë herezi (mekat i rende kundra Fese) ne menyre publike, sepse ne kete rast Konkili ka te drejte te mblidhet pa thirrjen e Papes dhe te deklarojë se Papa ka humbur papatin, ka dale jashte Kishes Katolike, dhe per rrjedhoje nuk mund te jete me Pape. Kete gje e shkruan doktori i Kishes Katolike, shenjti Alfons-Maria de Liguori, veprat e te cilit jane te aprovuara nga Kisha Katolike. (*Veprat dogmatike*, volumi 2, faqe 165).

Fakti i siperpermendur vertetohet edhe nga leximi i betimit te shenjte papnor, e cila eshte nje ceremoni qe zhvillohet pas zgjedhjes se Papes. Ky betim eshte bere nga te gjithë Papet, duke filluar nga Papa shenjti Agathon, me 27 Qershor 678. Shume besojne se ky betim eshte bere edhe nga disa Pape para Papes Shen Agathon.

Ne kete betim, Papa, Perfaqesuesi i Jezu-Krishtit ne toke, betohet para Zotit te Gjithpushtetshem se do te ruaje gjithmone, me te gjitha forcat, Fene shenjte Katolike dhe gjithçka qe Konkilet dhe Papet para tij kane perkufizuar [percaktuar] dhe dekretuar. Papa betohet se do te nxjerre jashte Kishes kedo, biles edhe vetvehten, qe mund te guxojë te kundërshtojë kete betim. Gjithashtu Papa betohet se do te denojë me çkishërimin me te rende kedo, biles edhe vetvehten, qe do te guxojë te sjelle ndonje gje te re kunder pastertise se Tradites dhe Fese shenjte Katolike. Nuk po perkthej me shume por lexuesi qe kupton anglisht, mund te lexojë me gjate ne textin e meposhtem :

"I vow to change nothing of the received Tradition, and nothing thereof I have found before me guarded by my God-pleasing predecessors, to encroach upon, to alter, or to permit any innovation therein;

"To the contrary: with glowing affection as her truly faithful student and successor, to safeguard reverently the passed-on good, with my whole strength and utmost effort;

"To cleanse all that is in contradiction to the canonical order, should such appear; to guard the Holy Canons and Decrees of our Popes as if they were the divine ordinance of Heaven,

because I am conscious of Thee, whose place I take through the Grace of God, whose Vicarship I possess with Thy support, being subject to severest accounting before Thy Divine Tribunal over all that I shall confess;

"I swear to God Almighty and the Savior Jesus Christ that I will keep whatever has been revealed through Christ and His Successors and whatever the first councils and my predecessors have defined and declared.

"I will keep without sacrifice to itself the discipline and the rite of the Church. I will put outside the Church whoever dares to go against this oath, may it be somebody else or I.

"If I should undertake to act in anything of contrary sense, or should permit that it will be executed, Thou wilt not be merciful to me on the dreadful Day of Divine Justice.

"Accordingly, without exclusion, We subject to severest excommunication anyone -- be it Ourselves or be it another -- who would dare to undertake anything new in contradiction to this constituted evangelic Tradition and the purity of the orthodox Faith and the Christian religion, or would seek to change anything by his opposing efforts, or would agree with those who undertake such a blasphemous venture." (*Papal Coronation Oath: Liber Diurnus Romanorum Pontificum*, P.L. 105, S 54.)

I shkrova te vertetat e mesiperme per t'i treguar lexuesit autoritetin e mesimit te Selise Shenjte dhe Kishes shenjte Katolike, perfshi ketu edhe denimin qe ajo ia ka dhene sektit djallezor islamik dhe te gjitha sekteve te tjera te rreme. Siç e permenda me siper, ky mesim i pagabueshem i Kishes Katolike nuk mund te ndryshoje kurre me.

« Veritas Domini manet in saeculum. » (Psaume 116:2)
(E verteta e Zotit qendron gjithmone. Psalmi 116:2)

«[...] Si quelqu'un dit qu'il peut se faire, sous l'influence du progrès des sciences, qu'on donne un jour aux dogmes proposés par l'Église, un autre sens que celui que leur a donné, et leur donne l'Église elle-même, qu'il soit anathème. (*Vatican Council*, 1870, Cap. IV, Can. 3.)

(Nese ndokush thote se nga influencia e zhvillimit te shkencave, mesimeve te pandryshueshme te Kishes Katolike do t'u jepet ne te ardhmen nje kuptim tjeter prej atij qe Kisha ia ka dhene apo ia jep sot, atehere ai qofte mallkuar. *Koncili i Vatikanit*, 1870, Kapitulli 4, Kanoni 3).

Duke u bazuar ne citimet e mesiperme por edhe ne ato qe do shkruaj me poshte, mund te thuhet pa me te voglin dyshim se zeri qe vjen sot nga autortetet me te larta te Vatikanit, - per ekumenizem, per respekt, dialog dhe mirenjohje ndaj judaizmit, islamit dhe "religjioneve" te tjera te rreme jo-katolike, sekte keto te frymezuar nga vete djalli, dhe per shume herezi te tjera publike e skandaloze -, nuk mund te vije nga pasardhesi i Shen Pjetrit; ky ze pra nuk mund te vije nga Perfaqesuesi i Zotit tone Jezu-Krishtit ne toke; ky ze nuk mund te vije nga Kisha

Shenjte Katolike.

« Adtendite a falsis prophetis qui veniunt ad vos in vestimentis ovium intrinsecus autem sunt lupi rapaces. A fructibus eorum cognoscetis eos. » (Matthew 7:15-16).

(Ruajuni nga profetet e rreme qe vijne te ju me veshjen e qengjit per perbrenda jane ujqer te uritur. Nga frytet e tyre do t'i njihni. Mateu 7:15-16).

« Sed licet nos aut angelus de caelo evangelizet vobis praeterquam quod evangelizavimus vobis anathema sit » (Galatians 1:8).

(Por edhe sikur nje engjell nga Qielli t'ju vije dhe t'ju predikoje nje Ungjill tjeter prej atij qe une ju kam predikuar, atehere ai qofte mallkuar. Galatet 1:8).

« Unus Dominus una fides unum baptisma » (Ephesians 4:5)

Apostulli i kombeve, Shen Pali, ne letren e tij drejtuar Efezianeve shkruan se ka vetem nje Zot, nje Fé, nje Pagezim (Efezianet 4:5).

Pra ka vetem nje Zot te vertete, e Shenjterueshmia Trini, nje Fé te vertete, Feja Katolike, dhe nje Pagezim te vertete, Pagezimi i Kishes Katolike. Çdo lloj zoti, feje apo pagezimi tjeter vjen nga djalli. Feja islame, duke kundërshtuar rrenjesisht Fene shenjte Katolike, vjen gjithashtu nga djalli.

Per te provuar kete te vertete kam dhene disa shembuj ne pjesen e pare te artikullit, keshtu qe nuk po zgjatem me gjate ketu. Lexuesi katolik mos te harroje nder te tjera edhe fjalet e doktorit te Kishes shenjte Katolike, shenjtit Alfons-Maria de Liguori. Ne veprat e tija te plota, volumi 17, ne shkrimin e titulluar "Te verteta e Fese", kapitulli 4, faqe 365, shenjti Alfons-Maria de Liguori nder te tjera shkruan se sekti i turpshem, [i poshter, i ndyre] i islamit ka qene shkaku i mallkimit te nje numri shume te madh shpirtrash (per perkthimin e shprehjes se shenjtit de Liguori "secte infâme", ashtu si dhe per perkthime tjera nga frengjishtja, kam shrytezuar fjalorin e Vedat Kokones, i botimit 1966, faqe 157, ku mbiemri "infâme" perkthehet : poshterues, i turpshem, i poshter, i ndyre).

Por si e ka pranuar dhe zbatuar kleri katolik shqiptar mesimin e pagabueshem te Papeve dhe Kishes shenjte Katolike Romane ?

Ne relacionin e Imzot Bardhit ne 1637 shkruhet qarte mbi rezistencen shqiptare kundra turqve. Mjerisht, kjo rezistence nuk behej ne te gjitha drejtimet dhe prej te gjithëve. Ajo qe ka shkaktuar demin me te madh ishte indiferenca e nje pjese te klerit katolik per te luftuar me pende e me predikime po me ate burreri e heroizem me te cilin luftuan popujt e Malesise se Madhe, te Dukagjinit e te Mirdites kundra pushtuesve te huaj. Kjo indiference dhe mesimdhenje e gabuar fetare, ne shume raste, eshte perseritur brez pas brezit, deri ne ditet tona.

Per rrjedhoje, sot ata qe e quajne veten katolike, nuk u ben me pershtypje te pranojne se myslimanet besojne ne nje "Zot" me to; se eshte normale t'i urojne atyre çdo vit Bajramin apo Ramadanin; se eshte normale te ulen ne nje tavoline, me myslimanet, shizmatiket orthodoxe, e besimtare te tjere te sekteve te rreme, per te biseduar mbi respektin, paqen dhe harmonine fetare mes te gjitha besimeve, e te tjera skandale te renda si keto.

Katoliket harrojne 10 Urdherimet elementare te Fese shenjte katolike, e veçanerisht mbi gjithçka tjeter, Urdherimin e Pare :

Vetem nje Zot te adhurosh e te duash persosmerisht.

E Ky Zot nuk eshte as flamuri, as kombi, as shoqeria, as islami, as orthodoxizmi shizmatik, as shtepia, as familja, e as vehtja. Ky Zot eshte Jezu-Krishti, qe ka zgjedhur nje perfaqesues te Tijin mbi toke, Papen, dhe mbi Papen ka themeluar nje Kishe shenjte Katolike per te shpetuar shpirtrat; e jashte kesaj Kishe nuk ka shembim (shpetim) per askend, por ka vetem lot, mjerim, urrejtje dhe mallkim te perjetshem.

Ne qofte se katoliket, krypa e tokes, nuk e mbajne ne çdo moment te jetes se tyre e deri ne vdekje kete Urdherim, mbi çdo gje tjeter, se bashku me Urdherimet e tjera te Zotit dhe te Kishes, atehere ata kane katolike veç emrin dhe jane si krypa qe humbe shijen e vet dhe nuk i duhet me gje kujt por veçse te hidhet ne toke e te shkelet prej njerezve me kembe :

« Vos estis sal terrae quod si sal evanuerit in quo sallietur ad nihilum valet ultra nisi ut mittatur foras et conculcetur ab hominibus » (Matthew 5:13).

(Ju jeni kripa e tokes. Por nese kripa humbe shijen e saj, me çfare do kriposim? Nuk i duhet me gje askujt, por eshte per t'u hjedhur ne toke dhe per t'u shkelur nga njerezit me kembe. Mateu 5:13).

« Për lirinë e vet, zotni, shqiptari ban fli shpinë, tokën dhe mjerisht edhe besimin". (At Gjergj Fishta O. F. M.)

Nese veshtrojme prapa nder shekuj çfare shohim: Nje Shqiperi me koke ne hi, nje popull te shkelur me kembe prej turqve, prej serbve, prej grekeve, prej malazezve, prej italianeve, prej gjermaneve, prej komunisteve, e me kryesorja, prej vete mendjemadhesise e injorances se tij shekullore.

I shkelur me kembe prej nje injorance te thelle fetare, sepse te duash Zotin persosmerisht duhet se pari ta njohesh persosmerisht, me aq sa eshte e mundur ne kete bote. Askush nuk duan ate qe nuk e njeh.

Ne Beslidhjen e Vjeter, Zoti i premtoi hebrenjve bekime te medha, ne qofte se ato do t'i mbanin Urdherimet e Tij hyjnore. Ne qofte se jo, mbi ta do te binin mallkime te medha te profetizuara

nga profetet. E kështu ndodhi. Historia e hebrenjeve në përgjithësi ka qenë një mosmirenjohje, një mendjemadhësi dhe një kryefortësi e vazhdueshme kundër miresisë, bekimeve dhe hireve të Zotit për to. Zoti dëshiron që njerëzit të jenë të lumtur, ashtu siç është Ai vetë. Zoti dëshiron që njerëzit të jenë të shenjtë dhe të persosur, ashtu siç është Ai vetë.

« Sancti eritis quia et Ego sanctus sum » (Leviticus 11:45-46)
(Jini të shenjtë sepse Une jam i shenjtë. Levitet 11:45-46)

Zoti e di që njerëzit nuk mund të behen të shenjtë pa ndihmën e Tij, por Ai i thotë atyre ta dëshirojnë këtë shenjtëri dhe të bëjnë të gjitha përpjekjet për t'ia arritur këtij qëllimi. Pastaj, ajo që duket e vështirë për njerëzit, është e lehtë për Zotin :

« Ait illis quae impossibilia sunt apud homines possibilia sunt apud Deum » (Luke 18:27)
(Jezusi i tha atyre : "Gjërat që janë të pamundura për njerëzit, janë të mundura për Zotin". Luka 18:27)

Zoti i ka dhënë të gjithë njerëzve që lindin në këtë botë, pa përjashtim, një dëshirë natyrale për të qenë të lumtur. Shumë e kërkojnë këtë lumturi, por jo të gjithë e kërkojnë aty ku duhet ta kërkojnë : në Kishën shenjtë Katolike që Krishti Zot e ka themeluar për këtë qëllim : për lavdi të Zotit dhe për shenjtërimin e njerëzve, duke bërë që ata të gjejnë aty lumturinë e tyre të shumëdëshiruar. Shenjtëria sjell një lloj paqeje, gezimi dhe lumturie shpirtërore e trupore që nuk krahasohet me asnjë gezim të perkohshëm që njerëzit mund të gjejnë në këtë botë.

Kështu pra, Zoti që është Shenjtëri e pafundme dhe që është kudo i pranishëm, nuk mund të tolerojë për Tij as më të voglin mekat apo shkelje të ligjeve të Tij të shenjtë. Në qoftë se njerëzit nuk e kuptojnë këtë gjë por e kundërshtojnë atë, atëherë ata janë krijuar me të mjera në këtë jetë dhe në jetën e përjetshme; ato do të provojnë drejtësinë e tmerrshme dhe të drejtë të Zotit të gjithëpushtetshëm.

« Nolite errare Deus non inridetur quae enim seminaverit homo haec et metet » (Galatians 6:7-8)
(Mos e mashtroni veten. Zoti nuk tallet. Atë që ke mbjellë, atë edhe do të korresh. Galatet 6:7-8)

Këto fjale të Shen Palit u bënë realitet në mjerimet dhe mallkimet që ndoqen e ndjekin edhe sot popullin çifut. Duke e parë në një kendveshtrim, ka shumë ngjashmëri mes tyre dhe popullit shqiptar.

Në vitin 1637, ipeshkvi Frang Bardhi shkruan mbi shqiptarët e Veriut se :

«... Besojnë se turqit dhe gjithë besimi myslimanë shëlbohen, dhe në jemi nën turqit e nuk mundemi me u thanë haptaz dhe me ua heqë këtë nga mendja... »

E pra kur ipeshkvi nuk meson si duhet Fene tone shejte katolike nga frika e turkut, si do te sillen meshtaret e tjere ? Po populli ?

Kjo neglizhence e klerit katolik do vazhdoje edhe ne vitet ne vazhdim, dhe deri ne ate mase sa vete Papa do t'i shkruaje nje leter papnore klerit katolik shqiptar per te denuar abuzimet e renda.

Me 1 Gusht 1754, Papa Benedikti XIV shkruan nje leter enciklike te titulluar *Quod Provinciale*, drejtuar Kishes katolike ne Shqiperi. Ne kete leter Papa ngre zerin dhe denoncon nje skandal te rende ne token arberore : perdorimin e emrave turq e myslimane nga ana e besimtareve katolike per arsye perfitimi apo per t'i shpetuar persekutimit. Kjo mshehje e Fese shenjte katolike konsiderohet nga Papa si nje mungese burrerie dhe guximi, nje akt i cili nuk eshte larg nga akti i mohimi te Fese. Ai shton se keta besimtare katolike e bejne kete gje jo vetem per arsye perfitimi, por edhe per te krijuar pershtypjen se ato jane pjese e sekteve islamike, gje qe eshte nje genjeshter ne çeshtje mjaft te rendesishme dhe qe perfshin nje mohim virtual te Fese katolike. Kjo fyen Zotin jashte mase dhe skandalizon te afermin se tepermi.

Papa shton se kjo situatë behet me e rende kur shihet me dhimbje te madhe se as ipeshkevinjte, as meshtaret ne dioçeza e as misionaret nuk marrin ndonje mase per te ndaluar kete skandal te rende; biles disa prej tyre e perkrahin kete perdorim te emrave muslimane dhe i lejojne keto njerez edhe t'i afrohen Kungimit shenjte.

Keshtu Papa Benedikti XIV ndalon rreptesisht besimtarete katolike qe te marrin emra turqish apo myslimanesh per t'u konsideruar myslimane, duke mos pranuar asnje pretext, arsye apo rrethane qe mund ta justifikojë kete veprim.

Para se te vazhdoj me tutje po bej nje sqarim.

Meshtaret e vertete katolike duhet te nderohen dhe te respektohen sepse ata jane te shunguruar, kane shenjen e Sakramentit te Urdherit ne shpirtrat e tyre qe asnje besimtar laik nuk e ka, dhe i jane kushtuar Zotit perjetesisht ne nje menyre krejt te veçante. Prandaj eshte e vertete shprehja se meshtari eshte nje Krisht tjetër, sepse si Krishti, edhe ai i ofron Zotit Sakrificen e Meshes Shenjte, qe eshte vete Zoti jone Jezu-Krisht, Zot e Njeri bashke prezent ne Hosten Shenjte.

Por nga ana tjetër, ne qofte se besimtari katolik zbulon ndonje gabim, mekat, apo edhe herezi ne predikimet apo veprimtarine e tyre meshtarake, atehere ai e ka per detyre te flase (te shkruaj, te publikojë, etj.) jo kunder personave te caktuar, por kunder gabimit apo mekatit qe keta persona perhapin.

Besimtari katolik duhet ta beje kete gje per hir te dashurise per Zotin dhe per te afermin, duke shmangur keshtu skandalin qe rrezikon te korruptojë edhe besimtarete e tjere. Ai e ka per detyre te lajmeroje autoritetet e larta te Kishes katolike ne menyre qe ato te nderhyjne me autoritetin qe Krisht Zot ia ka dhene asaj. Kjo eshte edhe praktika konstante e Kishes katolike ne keto çeshtje. Jane lehjet e qenit ato qe zgjojne bariun. Te njejten gje thote edhe don Félix Sarda y

Salvany ne librin e tij te mirenjohur e shume aktual *Le Libéralisme est un péché* (Liberalizmi eshte mekat) :

« Il peut se présenter le cas d'un ministre tombé dans l'hérésie sans être officiellement déclaré coupable par l'Église. Il convient alors d'agir avec une plus grande circonspection. Un ministre de l'Église, tombé dans une erreur contre la foi, ne peut être officiellement discrédité que par le chef hiérarchique ayant juridiction sur lui. Toutefois, sur le terrain de la polémique purement scientifique, on peut le combattre et le convaincre d'erreur, laissant toujours le dernier mot ou la sentence définitive à l'autorité seule infaillible du Maître universel. La grande règle, la seule règle en ces matières, dirions-nous volontiers, c'est la pratique constante de l'Église de Dieu, suivant cet adage d'un saint Père : *Quod semper, quod ubique, quod ab omnibus*. Eh bien! voici comment on a toujours procédé dans l'Église de Dieu. De simples fidèles, ont-ils remarqué chez un ecclésiastique des doctrines opposées à celles communément enseignées comme exclusivement bonnes et vraies; ils ont poussé contre elles le cri d'alarme dans leurs livres, de vive voix et dans leur brochures, réclamant ainsi du magistère infaillible de Rome la sentence décisive. Ce sont les aboiements du chien qui avertissent le berger. A peine s'il y a eu dans le catholicisme une hérésie qui n'ait point été démasquée et confondue tout d'abord de cette façon » (*Liberalizmi eshte mekat*, 1888, faqe 140.)

Duke u bazuar ne rregullen e siperpermendur, po paraqes me poshte disa citime te nxjerra nga shkrime te cilat pranohen nga opiniononi publik se i perkasin disa klerikeve te njohur katolike shqiptare, shkrime te cilat bien ndesh me Magjisterin (mesimin) e pagabueshem te Papeve dhe te Kishes shenjte katolike.

Ne shume raste, e ndoshta ne shumicen e tyre, populli shqiptar ka ngritur flamurin e kuq me shqiponjen dykrenare mbi Kryqin e Krishtit Zot; ka formuar shtetin e tij (ne kohen mbas Kastriotit, perfshi ketu qeverine e Vlores, qeverine e Zogut, ate te Fan Nolit, etj.) duke mos lartesuare Fene shenjte Katolike, si e vetmja Fe e vertete; ka nxjerre ligjet e tija duke mos u bazuar ne Ungjillin e Shenjte dhe doktrinen sociale te Krishtit Mbret ashtu siç ka mesuar gjithmone Selia Shenjte.

Ne nje fjalim para Parlamentit shqiptar me 13 Janar te vitit 1944, At Anton Harapi O.F.M. shprehet keshtu :

« *Salus rei publicae suprema lex est!* Ky është imperativi i ditës për të gjithë ata që ndjejnë përmbrenda si njerëz dhe si shqiptarë. Shpëtimi i çashtjes së përbashkët është bashkimi, por nuk kemi si të bashkohemi deri sa të mbajë sejcili të vetën. Ase kemi sakrifikue pikëpamjet t'ona, ase do të sakrifikojmë Shqipnën. Kjo është sakrifica shpirtnore e vetëmja për t'i a mrrijtë qëllimit...

« Nuk kemi si t'andërojmë me ngrehë republikën e Platonit, kurse jemi ende në gjendjen primitive; nuk kemi sot si të kapërcejmë në internacionalizëm kurse ende nuk e kemi formue si duhet ndërgjegjen kombtare. E pse atyne u është mbushë mendja se luftën e fitojnë udhëheqësit e së tretës internacionale, nuk është kjo një arsye, që na qysh tash t'i a nxjerrim sytë shoqishoqit

dhe të krijojmë hekatomba shqiptare... sot do të jemi shqiptarë e vetëm shqiptarë, të zot të çveshemi e të harrojmë gjithshkafen, vetëm e vetëm për të shpëtue komb, shtet e popull »

Ne te kundert, Kisha shenjte Katolike me ane te ligjeve te saja shprehet se "Salus animarum suprema lex", qe perkthehet : "Shelbimi i shpirtave eshte ligji me i larte". Te njejten gje shkruan edhe Papa Pius IX :

« Le Salut des âmes est pour nous la loi suprême. Pius IX, Denzinger 1847 »
(Shelbimi i shpirtave eshte per ne ligji suprem. Papa Pius IX, Denzinger 1847)

Shprehja *Salus rei publicae suprema lex est* qe perkthehet "Mireqenia e republikes apo e shtetit eshte ligji suprem" ka qene e njohur ne ligjet pagane te legjislacionit romak, por ajo nuk ka qene kurre ligji i Kishes se Krishtit, Kishes shenjte Katolike. Ligji i Zotit eshte mbi çdo lloj ligji tjetër, sepse karriera e njeriut ne kete bote eshte te njohe, te doje dhe te sherbeje Zotin, e duke vepruar keshtu, te shelboje (te shpetoje) shpirtin e vet. (Shenjti Injac Loyola, *Ushtrimet shpirtore*).

Pa dyshim mireqenia e nje shteti katolik eshte nje hallke e rendesishme ne vetvehte por ajo eshte vetem nje hallke ndermjetese drejt qellimit final te njeriut : shelbimi i shpirtit. E ky ligj eshte ligji kryesor per te gjitha shoqerite, qeverite, shtetet e kombet.

Si eshte e mundur atehere qe katoliku te sakrifikoje besimin e vet, te harroje gjithshkafen dhe te zhvishet prej gjithçkaje, pra edhe prej Fese shenjte Katolike, vetem e vetem per te shpetuar kombin, shtetin dhe popullin?

Shen Pali ne letren e tij hebrenjve shkruan se pa Fé eshte e pamundur t'i pelqesh Zotit :

« Sine fide autem impossibile placere... » (Hebrews 11:6)
(Pa Fe eshte e pamundur t'i pelqesh Zotit. Hebrejve 11:6)

Si nuk e kuptojme se vuajtjet dhe disfatat qe Shqiperia ka hequr dhe vazhdon t'i duroje prej shekujsh vijne prej mekateve te femijeve te saj?

Ne letren e tij papnore *Mit Brennender Sorge* te 14 Marsit 1944, Papa Pius XI shkruan se kushdo qe larteson racen, popullin, shtetin, apo nje forme te veçante te shtetit ose ndonje vlere baze te shoqerise njerezore (psh, lirine) ne nje rang gati hyjnor, atehere ai ndryshon dhe korrupton rendin apo hierarkine qe vete Zoti ka vendosur ne kete bote; ai qe e ben kete gje eshte larg prej Fese se vertete ne Zotin dhe prej konceptimit te jetes ashtu siç e meson kjo Fe e vertete [katolike] :

« Whoever exalts race, or the people, or the State, or a particular form of State, or the depositories of power, or any other fundamental value of the human community -- however necessary and honorable be their function in worldly things -- whoever raises these notions

above their standard value and divinizes them to an idolatrous level, distorts and perverts an order of the world planned and created by God; he is far from the true faith in God and from the concept of life which that faith upholds ».

Si mund te enderrojne shqiptaret te ndertojne republiken e Platonit, pra nje shtet jokatolik e pagan, dhe te lene jashte Zotin, duke mos njohur me ligj Fene Katolike, si e vetmja Fé e shtetit?

Papa Shenjti Pius X, ne letren *Jucunda Sane*, shkruan se po tentohet perseri te trajtohen çeshtjet e botes duke lene jashte Krishtin Zot; po fillohet te ndertohet duke hedhur jashte "gurin e pare". Kete gje Shen Pjetri ia tha atyre qe kryqezuan Jezusin. E tashti, per here te dyte, ndertesa shkaterrohet e thyen kokat e ndertuesve. Jezusi, pavaresisht nga çdo gje tjeter, qendron dhe eshte "guri i pare" i shoqerise njerezore, duke vertetuar edhe nje here thenjen " Nuk ka shpetim vetem ne Ate" (Act. IV, 11-12). (Pie X, *Jucunda Sane*, 12-3-1904).

« On a tenté à nouveau de traiter les affaires du monde en dehors du Christ; on a commencé à bâtir en rejetant la pierre angulaire. Pierre le reprochait à ceux qui crucifièrent Jésus. Et voici qu'une seconde fois la masse de l'édifice s'écroule en brisant la tête des constructeurs. Jésus reste malgré tout la pierre angulaire de la société humaine, et de nouveau se justifie la maxime : "Il n'est de salut qu'en Lui". (Act. IV, 11-12). » (Saint Pie X, *Jucunda Sane*, 12-3-1904).

« Les institutions humaines, publiques ou privées, doivent servir le Christ » (Pie XI, *Quas Primas* : 19)

(Institucionet njerzore, publike [shteti] ose private duhet te sherbejne Krishtin. Papa Pius XI)

«Les Chrétiens sont un dans la Foi et le Gouvernement » (Pie XII, Denzinger 2286)
(Katoliket jane nje ne Fé dhe qeveri. Papa Pius XII, Denzinger 2286)

«L'autorité civile doit être soumise à l'autorité de l'Église. Boniface VIII, D. 469 »
(Autoritetet civile duhet t'i nenshtrohen autoritetit te Kishes. Papa Bonifaci VIII, Denzinger : 469)

«Nous ne pouvons construire que sur la base de la Foi Catholique » (Clément V, *Décrétales des Conciles Oecuméniques* : 360)

(Ne mund te ndertojme vetem mbi bazen e Fese Katolike. Papa Klementi V, *Dekretale te Koncileve Ekumenike* : 360)

Qendrimet e gabuara heretike dhe te denuara nga Selia e Shenjte gjenden edhe ne nje artikull tjeter te At Anton Harapit O.F.M., botuar ne revisten "Hylli i Dritës" Nr. VI. 1930, i titulluar "Tri zânamare ase harmonija nder elementa të nryshem në Shqypni".

Ne kete artikull lexojme :

«[...] Po ka edhe nji tjeter mnyrë se si mund rrhojn në paqë nierz me besime të nryshme, e kjo

asht toleranca shtetnore-politike... Shteti shqyphtar u deklarue afetar, per me muejtë kështu me shue e me fikë anmiqsisit e kundërshtimet, qi do të kishin bijtë, po t'ishte deklarue per njein besim a per tjetrin. Porse shteti jonë, tue u deklarue afetar, nuk u deklarue ateist, si gabueshem kann muejtë me kujtue disa, por me kaq diftoi se nderon të gjitha persuzionet fetare të myslimanvet edhe të kristjanvet, e perpara shteti nuk ka preferencë as njeni besim as tjetri, pse shteti asht afetar d.m.th. i paanshem kundrejt besimvet.

«[...] Madje u lypen flije e flije të mëdha per me dalë secilli prej gervoje të vet mas katerqind e sa vjetsh; edhe secilli, si kristjani si myslimani flijoi pikpamje, u çili shteg rrymve të reja, e ku me të mirë e ku me të vshtirë, iu pershtat jetës së re shqyptare. Ky asht nji fakt, qi na zemron me ndiellë e me sartue per herë e ma mire per bashkimin kombtar e per paqen e qetsin vëllaznore ndermejt elementavet të nryshem fetarë.

«[...] S'kemi të drejtë ta perbuzim persuzionin e kurrkuj as s'do t'i perbuzim vetjet, qi nryshojn prej nesh me perzuacione e me besim, mu ma teper do të ndiejm per taposi per nji vëlla ».

Si mund te nderohen persuzionet fetare te myslimaneve apo edhe te sekteve te tjera te rreme jokatolike te cilat besojne e nderojne djallin dhe nuk besojne ne Zotin e vertete, Jezu-Krishtin? Si mund te flijohet Feja e shenjte Katolike, e cila eshte rruga e vetme per ne Parajse, dhe te preferohen interesat materiale perpara atyre shpirtore?

Ne te kundert, Papa Pius IX shkruan se shteti duhet te ndaloje apo t'i deklaroje te paligjshme besimet jokatolike.

« L'État doit interdire les religions non Catholiques. Pius IX, Denzinger 1777, 1778 »

Ne letren e tij papnore, *Immortale Dei*, Papa Leon XIII, me 1 Nentor 1885, shkruan se ato qe qeverisin duhet te kene parasysh se Zoti eshte Qeverisesi suprem i botes dhe ato duhet t'A kene si shembull dhe ligj ne administrimin e shtetit. Gjithashtu Papa Leon XIII perserit fjalet e meparshme te Papes Gregori XVI, ne letren e tij, *Mirari Vos*, ku denohen idete sipas te cilave nuk duhen patur preferenca per ndonje besim te caktuar fetar; ne çeshtjet fetare secili njeri duhet te ndjeke ndergjegjen e vet dhe se eshte e ligjshme per secilin te publikoje pikpamjet e veta, cilatdo qofshin ato, edhe sikur ato te komplotonin permbysjen e shtetit.

« Rulers must ever bear in mind that God is the paramount ruler of the world, and must set Him before themselves as their exemplar and law in the administration of the State... Thus, Gregory XVI in his encyclical letter "Mirari Vos," dated August 15, 1832, inveighed with weighty words against the sophisms which even at his time were being publicly inculcated-namely, that no preference should be shown for any particular form of worship; that it is right for individuals to form their own personal judgments about religion; that each man's conscience is his sole and allsufficing guide; and that it is lawful for every man to publish his own views, whatever they may be, and even to conspire against the State. »

Gjithashtu ne dokumentin *Syllabus*, ne propozimin e 77-te, Papa Pius IX denon shprehjen se ne

kohen tone nuk ka me interes qe Feja Katolike te konsidrohet si feja e vetme e shtetit ne menyre ekskluzive prej te gjithe besimeve te tjera.

« A notre époque, il n'y a plus intérêt à ce que la religion catholique soit considérée comme l'unique religion de l'Etat, à l'exclusion de tous les autres cultes". (77ème proposition condamnée par le Syllabus) »

Ne letren e tij, *Immortale Dei*, Papa Leon XIII, ne lidhje me kete indiference te shtetit ne çeshtjet fetare shkruan se persa i perket fese, te qenurit indiferent mbi fene qe shteti do te zgjedhe eshte njesoj sikur shteti te mos zgjedhe dhe te mos ndjeke asnje lloj besimi. Ky veprim eshte ateizem edhe pse nuk i vihet emri i tille... Pra eshte e ndaluar te ndiqet kjo politike; dhe te vihen para syve te njerzve ato gjera qe bien ndesh me virtytin dhe te verteten, aq me teper kur keto abuzime mbrohen edhe me ligj.

« Relativement à la religion, penser qu'il est indifférent qu'elle ait des formes disparates et contraires équivaut simplement à n'en vouloir ni choisir, ni suivre aucune. C'est l'athéisme moins le nom... Il n'est donc pas permis de mettre au jour et d'exposer aux yeux des hommes ce qui est contraire à la vertu et à la vérité, et bien moins encore de placer cette licence sous la tutelle et la protection des lois. » (Léon XIII, *Immortale Dei*)

Ne letren e tij papnore, *Mirari Vos*, Papa Gregori XVI e quan çmenduri thenjen e meposhtme :

« Liria e ndergjegjes dhe e besimeve eshte nje e drejte e çdo njeriu. Kjo e drejte duhet te shpallet dhe te mbrohet me ligj ne çdo shoqeri te mire organizuar. Qytetaret kane liri te plote te manifestojne me ze te larte e publikisht opinionet e tyre, cilatdo qofshin ato, me ane te fjales, te shtypit e te çdo lloj mjeti tjeter pa u kundershtruar dhe kufizuar ne kete gje as nga autoritetet civile e as nga ato fetare ».

« La liberté de conscience et des cultes est un droit propre à chaque homme. Ce droit doit être proclamé et garanti par la loi dans toute société bien organisée. Les citoyens ont droit à l'entière liberté de manifester hautement et publiquement leurs opinions quelles qu'elles soient, par les moyens de la parole, de l'imprimé ou toute autre méthode sans que l'autorité civile ni ecclésiastique puisse lui imposer une limite." (Grégoire XVI, *Mirari Vos*)

Papa Pius VII, ne letren e tij papnore, *Post tam diuturnas*, shkruan se duke perkrahur lirine e te gjitha besimeve pa perjashtim, ngaterrojme te verteten me genjeshtren dhe vendosim Kishen shenjte Katolike, Nusen shenjte dhe te paperlyer te Krishtit, jashte te ciles nuk ka shembim, ne nje rang me sektet heretike dhe me judaizmin e pabese. (Pie VII, *Post tam diuturnas*, 29-4-1814).

Ne letren *Quanta Cura* te Papes Pie IX, lexojme se thenja e meposhtme eshte kunder mesimit te Bibles, te Kishes Katolike dhe te Eterve te Kishes :

« Gjendja shoqerore me e mire per nje shoqeri eshte ajo ku shteti, per hir te qetesise publike, nuk ndeshkon abuzimet apo devijimet e ligjeve te Fese Katolike. » (Pie IX - *Quanta Cura* n° 5).

« Toutes les lois doivent être conformes à la Loi Divine. Pie IX, D. 1756-1757 »
(Te gjitha ligjet duhet t'i jene konform Ligjit te Zotit. Papa Pius IX, Denzinger : 1756,1757)

« Le droit à la liberté religieuse pour tous est une hérésie. Pie IX, Denzinger 1690-99 »
(E drejta e lirise se besimit per te gjithë eshte nje herezi. Papa Pie IX, Denzinger 1690-99)

Ne letren papnore *Quas Primas*, me rastin e festes te Krishtit Mbret, Papa Pius XI, me 11 Dhjetor 1925, shkruan se do te ishte nje gabim i rende sikur te thonim se Krishti nuk ka ndonje autoritet ne problemet jofetare (politike, qeveritare, etj), sepse si rrjedhoje e dominimit absolut qe Ai ka mbi te gjitha krijesat, çdo gje eshte nen pushtetin e Tij.

Vetem atehere kur njerzit do te njohin Krishtin Mbret, jo vetem ne jeten private por edhe ne jeten publike, shoqeria, me se fundi, do te marre nga Zoti bekimet e medha te lirise se vertete, te rregullit, te paqes dhe harmonise :

« It would be a grave error, on the other hand, to say that Christ has no authority whatever in civil affairs, since, by virtue of the absolute empire over all creatures committed to him by the Father, all things are in his power..

« When once men recognize, both in private and in public life, that Christ is King, society will at last receive the great blessings of real liberty, well-ordered discipline, peace and harmony. » (Papa Pius XI, *Quas Primas*, 11 Dhjetor 1925).

« Pater diligit Filium et omnia dedit in manu eius ». (John 3:35)
(Ati don te Birin, dhe i ka dhene Atij gjithçka. Joni 3:35)

Mjerisht, kunder mesimeve te Papes dhe Kishes Katolike, klerike katolike shqiptare kane njohur dhe perkrahur qeverine e Vlores te 1912, qeveri e cila nuk eshte themeluar mbi ligjet e Fese shenjte Katolike, ashtu siç meson e porosit Selia e Shenjte. Kjo vertetohet edhe me pranine e 5 katolikeve dhe 5 myslimaneve ne kete qeveri. Pra, jane vendosur interesat e kombit para interesave te Zotit.

E njejta gje mund te thuhet me qeverisjen e Zogut, i cili thuhet se eshte betuar mbi Biblen dhe Kuranin, ne nje perpjekje per te bashkuar vendin.

Nje rast i ngjashem ka ndodhur edhe ne kohen e qeverise revolucionare te Nolit ne 1924, ku nje pjese liberale e klerit katolik shqiptar e ka mbeshtetur fuqimisht ipeshkvin shizmatik per marrjen e pushtetit me force. Fan Noli dihet publikisht se ka qene pjestar i kishave shizmatike te Lindjes, kisha keto te ndara nga Kisha shenjte Katolike e Romes. Pra edhe nje here, Zoti dhe ligjet e Kishes Katolike jane lene ne harrese kurse pavaresia dhe sovraniteti i kombit jane

kerkuar me çdo kusht, mbi çdo gje tjetër, bile edhe me forcen e armeve,.
Thuhet se qeveria e Nolit u njoh vetem prej komunisteve në Rusi, të cilët moren pushtetin e Carit me dhunë në 1917 mbas Revolucionit bolshevik.

« Let every soul be subject to higher powers: for there is no power but from God, and those that are, are ordained of God. Therefore he that resisteth the power, resisteth the ordinance of God. And they that resist, purchase to themselves damnation.» (Romans 13:1-2).

(Secili të jete nën urdherat e superioreve, sepse çdo pushtet vjen nga Zotit; dhe ato që qeverisin janë të zgjedhur prej Zotit. Kështu, ai që nuk i bindet superioreve, nuk i bindet vetë Zotit; dhe ato që nuk janë të bindur, i pergatisin vehtes mallkimin. Romakët 13:1-2).

Keto fjalë të Shen Palit janë praktikuar aq mirë prej të krishtereve të parë, të cilët i bindeshin ligjeve të perandoreve pagane romake në gjithçka ku nuk u bëhej ndesh Urdherimeve të Zotit dhe të Kishës Katolike. Në fillim, të krishterët e parë nuk kishin ndonjë shtet të vetin, dhe Shen Pali, ashtu si në citimin e mësipërm, nuk i nxite ato të merrnin armet për të luftuar perandorin romak dhe rendin social të asaj kohe për të qenë "të lirë e të pamvarur".

Kuptohet se nuk kritikoj lirinë dhe pavaresinë e vendit, sepse patriotizmi është një virtutë, por kjo duhet të vijë vetëm mbas respektimit të ligjeve të Zotit dhe të Kishës katolike sipas rregullit që vetë Zoti ka vendosur në këto bote.

Duhet theksuar se ekzistojnë raste kur forca e armeve, në kuadrin e luftës së drejtë, "just war", tolerohet dhe bile edhe rekomandohet, siç është rasti i mbrojtjes së vendit nga pushtuesi i huaj. Gjithashtu, rezistenca aktive kundër një regjimi despotik apo tiranik tolerohet në qoftë se përmbushen disa kritere të caktuara, por kjo rezistence nuk është kurrë e ligjshme në qoftë se ajo sjell në pushtet një qeveri jokatolike, siç ishte ajo e Nolit.

Në një shkrim të Át Vitor Demaj O.F.M., rreth viteve 1924, lexojmë se edhe At Gjergj Fishta O.F.M. ka mbështetur qeverinë e Fan Nolit duke folur edhe në emrin e Françeskaneve të Shqiperisë.

«[...] Shqypnija, si dihet, sod është e lirë. Shka para ktyne pësmëdhjetë vjetve për në do t'ishte këndë teper n'anderr m'e pasë pa, sod po e shofim të realizueme. Na sod kemi një Parlament t'onin, një Qeveri t'onen e një Kshill të Naltë Regencet, që përvetson m'vedi sovranitetin e pamvarsin e popullit shqyptar. E as ká má turq në Shqypni, as Grek, as Serb, as Italljaj: ká vetëm Shqyptarë të lirë! Triumfi i idealtit t'onë – I Françiskâjve të Shqypnis.

[...] për të pshtuem kombin prej rezikut, që i kërcënohet për shkak të ndryshimit të mentaliteteve, është ky: mos me lanë të këndë dorë në Qeverinë e n'administratë të gjithë njata shqyptarë që kanë këndë edukue mbas mentalitetit sidomos të Stambollit, t'Athinës e të Venedikut; pse, tue këndë kto tri gjytete tri qandra të daluna mifshliz, kto s'kan zotsin t'a rrisin mendën e njerit mbas egzigjencave të kohës e të vendit, por vetëm mbas andrravet të një lumnis s'kalueme. »

Në të kundërt, në letren *Diuturnum illud*, Papa Leon XIII klasifikon si herezi sovranitetin e

popullit dhe thenjen se çdo pushtet vjen nga populli. (Léon XIII, *Diuturnum illud*, 29-6-1881)

Ndersa ne librin « Sovraniteti i popullit eshte nje herezi » (1892) doktori i teologjise, R.P. Charles MAIGNEN shkruan se existojne dy mesime; ajo e Kishes katolike : Çdo pushtet vjen prej Zotit dhe doktrina e revolucionit : Çdo pushtet vjen prej popullit.

Republika e Venedikut, ajo e Gjeneves dhe Kantonet zvicerane kane aplikuar ne ligjet e tyre mesimin e Kishes Katolike, si ne shembullin e monarkise franceze; kurse doktrina e revolucionit ka gjetur aplikim ne formen e monarkive konstitucionale, si ne shembullin e tre republikave qe jane vendosur ne France mbas Revolucionit francez. At Maignen thekson se ne qofte se katoliket jane te ndare, kjo vjen per arsyen se ato nuk i jane larguar sa duhet armiqve te tyre. Armiku me i madh i Mbreterise sociale te Jezu Krishtit eshte dogma revolucionare e sovranitetit te popullit. Mbreteria sociale e Jezu Krishtit nenkupton faktin se te gjitha qeverite duhet te njohin Jezu Krishtin si te vetmin Zot dhe Mbret te tyre, dhe ne baze te ketij shteti te administrojne dhe nxjerrin ligjet per drejtimin e vendit, sipas thenjes *Pax Christi in regnum Christi*, Paqja e Krishtit eshte ne Mbreterine e Krishtit, shprehje qe gjendet e gdhendur mbi varrin e Papes Pie XI.

R.P. Maignen citon doktorin engjellor, Shenjtin Tome Akuinatin, sipas te cilit njerezit nuk duhet te bejne me mekate nese duan qe te zhduket plaga e tiranise. Ka prej atyre, vazhdon At Maignen, qe pretendojne te pajtojne, te bashkojne gjithçka : te verteten me genjeshtren; driten me erresiren; sovranitetin e popullit me te drejtat e Zotit. Duke vepruar keshtu, shpirtrat mallkohen ne Ferr, nderkohe qe "paqja" mbreteron mes ujqerve dhe barinjve.

At Maignen perfundon duke theksuar se Kisha Katolike denon dogmen (mesimin e pandryshueshem) apo parullen kryesore te Revolucionit me fjalet e meposhtme:

« Si quelqu'un dit que la souveraineté ne vient pas de Dieu, mais du peuple et réside essentiellement dans la nation, qu'il soit anathème »

(Ne qofte se ndokush thote se sovraniteti nuk vjen prej Zotit, por prej popullit dhe se ky sovranitet e ka bazen kryesisht ne pavaresine kombetare, ai njeri qofte mallkuar)

Atehere si mundet te mbroje At Fishta Qeverine e Nolit, e cila nuk ka qene themeluar mbi Fene shenjte Katolike ashtu siç mesonte dhe meson gjithmone Selia e Shenjte ? Si mund te thuhet se liria e shqiptareve, ne kohen e qeverisjes se Nolit, ka qene ideali i Françeskaneve te Shqiperise? Si mund te puthet flamuri kuq e zi dhe te shkelet Kryqi i Krishtit dhe Feja shenjte Katolike ? Po, shkelje, sepse Kryqi i Krishti Zot dhe Feja shenjte Katolike duhen te jete gjithmone e gjithkund mbi interesat e vendit, te familjes, te çdo gjeje tjeter, ashtu siç ka mesuar dhe meson gjithmone Kisha Katolike.

Si eshte e mundur atehere qe vete At Fishta, ne fjalimin e tij ne Konferencen e Parisit ne 1919 te citoje revolucionarin anti-katolik Jan-Jacques Rousseau : « Ani, ndërrojani zotat, por të paktën pyetni këto bagëti njerëzore që quhen popull! »

Jan-Jacques Rousseau se bashku me Volterin kane qene dy patriarket apo eterit kryesore te filosofise anti-katolike te shekullit te XVIII-te. Te dy keto filozofe perfaqesojne Revolucionin anti-katolik francez te 1789 : Volteri perfaqeson shkaterrimin e Fese shenjte Katolike, kurse Rousseau perfaqeson shkaterrimin e rendit social katolik te asaj kohe ne France. (Mgr Gaume, *La Révolution*, tome V, pages 31-100).

Ne artikullin e botuar ne revisten "Hylli i Drites", artikull te cilin e kam cituar me siper, At Anton Harapi i jep te drejte Goethes kur ky shkruan se "të gjitha perjudhët e kohvet, nder të cillat besimi, në që farë do mnyre mrrijti me pasë dorë e fuqi të parë, ato kjenë të lulueshme e fisnike, pse e naltuen ma fort zembren e njerit." Per cilin besim e ka fjalen Goethe? Vetem besimi i vertete katolik larteson shpirtin e zemren e njeriut drejt Zotit, kurse besimet e tjera te rreme e ulin njeriun ne nivelin e kafsheve ne kete bote dhe i pergatisin atij mallkimin ne boten tjeter. Goethe mesohet te kete thene se ai urrente keter gjera : duhanin dhe Kembanat; pleshtat dhe Krishterimin. (Mgr Gaume, *Paganisme dans l'éducation*, page 216).

Sipas librit te Fritz Radovanit, *Nje Monument nen Dhé*, faqe 303, At Pjeter Meshkalla ne nje fjalim mbajtur me 29 Prill 1967 ne Institutin Pedagogjik te Shkodres shprehet keshtu :

«[...] Unë jam Katolik dhe besoj në Zotin! Po më vjen mirë, që po më nepët rasa me folë prej një vendi, ku kam mundësi me iu drejtue popullit tem që më ka nderue, më ka respektue, më ka ndigjue fjalën teme dhe më ka pritë e përcjellë në shtëpijat e veta, me dashni të madhe. Qëllimi i em ka kenë gjithmonë i mirë... me predikue fjalën e Krishtit dhe dashninë ndërmjet të të gjithë njerëzve, të të gjithë njerëzve pa dallim Feje!... Këtë kam folë në të gjitha shtëpijat ku kam shkue ndër Katolikë dhe Myslimanë, mbasi jemi vëllazën dhe besojme në një Zot, jemi të një gjaku, sëpse jemi të gjithë Shqiptarë...»

Myslimanet nuk besojne ne Zotin tone Jezu-Krishtin, Birin e Zotit, Personen e Dyte Hyjnore te Shenjterueshmes Trini, i Cili per shembimin e mekateve tona zbriti nga Qielli dhe mori Natyren njerzore duke u bere ne te njejten kohe Zot dhe Njeri. Si mund te thojë At Meshkalla se katoliket dhe myslimanet besojne ne nje Zot?

Biles skandali i rende kunder Fese shenjte katolike ka arritur deri aty, sa qe nje meshtar i njohur shqiptar, Dom Lazer Shantoja, perkrahes i Qeverise se Nolit, ne nje poezi te botuar ne gazeten *Ora e Maleve*, no. 31, ka shkruar se ai nuk do me as Zot e as Fe katolike, por, Republike, ashtu siç kane dashur gjithmone Ndertuesit e Lire (Freemasonry), nje prej shoqerive te fshehta me armiqsore kunder Papes dhe Kishes shenjte Katolike. [Radovani F., *3 Nandor 1923 (plot 23vjet para 11 Janar 1946)*]

Po ky meshtar, ne nje vend tjeter shkruan vargje pagane e anti-katolike, si keto :

«[...] un tash i a kndoj
mâ t'bukrin varg hyjneshës Afërdite

ndër hije t'qiparisavet kur t'shkoj.. »

« Car tous les dieux des nations sont des démons; mais le Seigneur a fait les cieux. » (Psaume 95:5).

(Sepse te gjithë zotet e kombeve janë djaj; por Zoti ka bere Qiellin. Psalmi 95:5.)

Duke vazhduar me tej analizen e artikullit "Tri zânamare ase harmonija nder elementa të nryshem në Shqypni" bien ne sy edhe shprehjet e meposhtme :

« Barit ishin tre shqyptarë, njeni mysliman, njeni ortodoks e tjetri katolik. Mos t'i kishe pa të tre me zanamare në dorë, kishe ba be, se nuk janë tre, por një qi po i bjen, njikuaq perkueshem jehote zani i zanamarevet të tyne...

«[...] po n'at mnyrë si secilla zanamare, tue majtë kenen e cillsit e veta, bjen njiheri me tjerat motra të nryshme, tue perftue kënaqë e harmoni, njashtu tre elementat fetarë në vendin tonë, pa ndeshë n'ata në shka nuk perkojn, por tue u qandrue n'ata shka kan të perbashktë, do të formojn njetë harmoni kombtare.«[...] Por asht edhe e vertetë shka thotë Goethe, se të gjitha perjudhët e kohvet, nder të cillat besimi, në që farë do mnyre mrrijti me pasë dorë e fuqi të parë, ato kjenë të lulueshme e fisnike, pse e naltuen ma fort zembren e nierit.

«[...] Ma parë e ma dalë të gjith sa jemi, kristjan e mysliman, e njohim Zotin per babë e atmen per nanë.

«[...] Në ket veshtrim secilli besim per parim do ta majë intolerancën teoretike-dogmatike kundrejt besimevet tjera...

«[...] S'kemi të drejtë ta perbuzim persnazjonin e kurrkuj as s'do t'i perbuzim vetjet, qi nryshojn prej nesh me perzuacjone e me besim, mu ma teper do të ndiejm per taposi per një vëlla. »

Duke lexuar rreshtat e para te ketij citimi, verejme se autori ka vene ne një rang Fene shejte Katolike me dy sektet e tjera te rreme : islamin dhe "orthodoksizmin" shizmatik, te verteten me genjeshtren, duke perhapur idene e flijimit te vertetave te Zotit, te besimit katolik, te gjithçkaje qe eshte primare dhe qe kalon çdo interes kombetar apo individual, vetem e vetem per te formuar te ashtuquajturen "harmoni kombetare", "bashkimin fetar" duke shfrytezuar ato qe autori i quan te perbashketa mes Fese shenjte Katolike, islamit dhe "orthodoksizmit" shizmatik.

Ne te kundert, eshte e shkruar :

« Inimicitias ponam inter te et mulierem et semen tuum et semen illius ipsa conteret caput tuum et tu insidiaberis calcaneo eius » (Genesis 3 : 15).

(Do te krijoj një armiqesi mes teje [djallit] dhe gruas [Virgjires Mari], mes pasardhesve te tu dhe pasardhesve te saj; Ajo do ta shtype koken, kurse ti do mundohesh ta kafshosh ne thember). (Gjeneza 3 :15)

Qysh ne fillim, Zoti ka krijuar një armiqesi te papajtueshme mes gruas, Virgjires Mari e Kishes katolike dhe gjarperit, djallit e sekteve te tjera satanike qe dalin prej tij;

Jane dy qytete, dy mbreteri, ashtu siç i quan Shenjti Agustin ne vepren e tij "City of God", (Qyteti i Zotit), qe do te luftojne deri ne fund te botes dhe ku njera pale, Mbreteria e Jezu Krishtit Zot dhe e Virgjires Mari, pra Kisha shenjte katolike, do te fitoje dhe do ta shkaterroje perfundimisht mbreterine e djallit dhe gjithçka qe ai perfaqeson e qe ai ka nxjerre per t'i bere lufte Mbreterise te Zotit.

Ne letren e dyte qe Shen Pali i dergon Korintasve, ai i porosite ato qe te mos perziejne Fene e tyre shenjte Katolike me ate te te pafeve, sepse çfare kane te perbashket mes tyre drejtesia me padrejtesine, drita me erresiren, Krishti me Belial-in? (2 Korinteve 6:14-15)

« Nolite iugum ducere cum infidelibus quae enim participatio iustitiae cum iniquitate aut quae societas luci ad tenebras quae autem conventio Christi ad Belial aut quae pars fidei cum infidele » (2 Corinthians 6: 14-15).

Atehere, çfare mund te kene te perbashket islami dhe "orthodoxet" me Fene shenjte Katolike, mbasi ato nuk besojne ne te njejtin Zot te vertete, Jezu-Krishtin, ashtu siç besojne katoliket?

Si mund te bashkojme te verteten me genjeshtren, Krishtin me djallin e mallkuar, qofte kjo edhe per te miren e kombit? Kisha shenjte Katolike e ka denuar gjithmone kete lloj bashkimi apo ekumenizmi.

Ne te kundert, ky lloj bashkimi i se vertetes me genjeshtren eshte enderruar qysh shekuj me pare nga nje elite njerzish te Judaizmit nderkombetar. Qe atehere, kjo elite ka hartuar nje plan djallezor me permasa globale te cilin ajo po e aplikon sot per dite e me shume ne te gjitha sferat e jetes. Objektivi final i ketij plani eshte nenshtrimi dhe skllaverimi i te gjitha shteteve te botes nen thembren e kesaj elite çifute me anen e nje Urdheri te Ri Boteror, i cili perfshin nje Qeveri boterore dhe nje Fe te perbashket boterore satanike. Provat qe vertetojne kete komplot existojne dhe jane te pamohueshme, por mjerisht ato nuk gjenden as ne shqip e as ne mediat zyrtare nderkombetare, duke lene keshtu nje pjese te madhe te shqiptareve ne injorance te thelle mbi arsyet e verteta te ngjarjeve boterore.

Per arritjen e objektivit qe permenda me siper, Judaizmi nderkombtar, si nje oktapod deti, ka vepruar e po vepron ne menyre te mshehte e te vazhduar ndermjet tentakulave te tija, nder te cilat mund te permendim : Frimasonerine apo Ndertuesit e lire (Freemasonry), Komunizmin, Kapitalizmin, sektet e rreme fetare, pothuaj te gjitha qeverite, shoqerite e ndryshme sekrete dhe te gjitha mjetet e tjera servile te krijuar nga kjo elite çifute qysh shekuj me pare duke trasheguar objektivin e saj djallezor brez pas brezi deri ne ditet tona.

Ja si flet shen Pali per ta (çifutet) ne letren e tij te pare drejtuar Thesaloneve :

« Qui et Dominum occiderunt Iesum et prophetas et nos persecuti sunt et Deo non placent et omnibus hominibus adversantur prohibentes nos gentibus loqui ut salvae fiant »
(1 Thessalonians 2:15-16)

(Ata vrane Zotin Jezus e profetet dhe na kane persekutuar edhe neve; ata nuk i pelqejne Zotit dhe jane armiq te te gjithë njerezve; ata na ndalojne t'i predikojme kombeve [jo-çifuteve] ne menyre qe ata te mos shelbohen. 1 Thesalonet 2:15-16)

Ashtu siç kam shkruar per fallsitetin e islamit, te njejten gje mund ta themi dhe per shizmatiket e Lindjes, greket, ruset dhe kishat e tjera disidente qe jane larguar nga Kisha shenjte Katolike duke filluar rreth viteve 1000 A.D e duke finalizuar zyrtarisht kete ndarje rreth viteve 1440 A.D., mbas Konkilit ekumenik te Firences.

Megjithse qellimi im ne kete artikull nuk eshte analiza e sekteve shizmatike, mjafton te thuhet se keto grupe disidente qe e quajne vehten "orthodoxe", por qe ne te vertete nuk jane te tille, nder te tjera, nuk njohin Primatin e Papes, nuk njohin mysterin e te Shenjterueshmes Trini, nuk njohin dogmen e Konceptimit te Paperlyer te Zojes se Bekuar, etj. Pra pervec mekatit te rende te shizmes, si rrjedhoje e mosnjohjes te Primatit te Papes, ato mohojne edhe te verteta dogmatike te nje rendesie kapitale, duke rene keshtu ne shizem dhe herezi njeheresh.

« Les schismatiques ne sont pas régénérés par le baptême. Gregoire XVI, *Mirari Vos* : 14) »
(Shizmatiket nuk rilindin shpirtërisht mbas Pagezimit. Papa Gregoire XVI, *Mirari Vos* : 14).

« Les schismatiques rejettent le Christ quand ils nient l'Immaculée Conception. Pie XI, MA :13 »
(Shizmatiket mohojne Krishtin kur ato mohojne Konceptimin e Paperlyer te Zojes se Bekuar. Papa Pie XI, *Mortalios Animos* : 13)

« Les schismatiques sont privés des prières habituelles de l'Église. Leon X, Denzinger 763 »
(Shizmatiket nuk perfshihen ne lutjet e perditshme te Kishes Katolike. Papa Leon X, Denzinger 763)

« Les schismatiques sont les fils de la damnation. Leon X, *Décrétales des Conciles Oecuméniques* : 597 »
(Shizmatiket jane bijte e mallkimit. Papa Leon X, Dekretalet e Koncileve Ekumenike : 597)

« Ceux qui meurent schismatiques, sont promis au feu éternel. Eugène IV, Denzinger 714 »
(Ato qe vdesin shizmatike shkojne ne zjarrin e perjetshem (Ferr). Papa Eugene IV, Denzinger 714)

Mbledhjet dhe konferencat e perbashketa te autoriteteve te larta shqiptare, te vetquajtura hierarki e Kishes Katolike, me sekte te besimeve te rreme, nen pretekstin e vendosjes se nje paqeje apo harmonie kombetare, jane denuar gjithmone prej Selise te Shenjte, ashtu siç shkrova me lart.

Vetem Mbreteria universale e Krishtit Zot mbi toke mund te sjelle ate paqe te shumedeshiruar

sot prej qeverive.

Ne letren e tij papnore *Mortalium Animos*, mbi bashkimin fetar, te 6 Janarit 1928, Papa Pius XI shprehet qarte se Selia Shejte nuk ka lejuar kurre qe besimtarët katolike te marrin pjese ne asamble apo mbledhje me jo-katolike, sepse bashkimi i te krishtereve mund te arrihet vetem ne qofte se ato qe e kane lane ate (shizmatiket dhe heretiket), qindra vite me pare, te kthehen ne Kishen e vetme te Krishtit, ne Kishen Katolike :

« So, Venerable Brethren, it is clear why this Apostolic See has never allowed its subjects to take part in the assemblies of non-Catholics: for the union of Christians can only be promoted by promoting the return to the one true Church of Christ of those who are separated from it, for in the past they have unhappily left it. »

« L'adoration des non Catholiques est un déshonneur et est interdite. Clément V, DC : 380 »
(Adhurimi i jo-katolikeve eshte nje çnderim dhe eshte e ndaluar. Papa Klementi V, *Dekretalet e Koncileve Ekumenike* : 380)

« Les méchants pensent que “ la Foi quelle qu'elle soit ” conduit au ciel. Grégoire XVI, D. 1613 »
(Armiqte e Fese mendojne se çfaredolloj besimi shpeton shpirtin. Papa Gregori XVI, Denzinger : 1613)

« L'œcuménisme abandonne la religion divinement révélée. Pie XI, MA : 2 »
(Ekumenizmi braktis Fene katolike. Papa Pius XI, *Mortalium Animos* : 2).

« Toute collaboration avec des non Catholiques est interdite. Pie XI, D. 2199. »
(Çdo lloj bashkepunimi me jo-katoliket eshte e ndaluar. Papa Pius XI, Denzinger : 2199)

« La seule vision du monde, c'est la civilisation Catholique universelle. Saint Pie X, *NMA* 24. 36 »
(I vetmi vizion i botes eshte civilizimi katolik universal. Papa Shen Pius X, *Notre Mandat Apostolique* 24. 36)

« Le fondement de la charité, c'est la pure Foi Catholique. Pie XI, MA : 11 »
(Baza e dashurise per Zotin eshte Feja e paster Katolike. Papa Pius XI, MA : 11)

« L'Église Catholique interdit les rencontres pour “l'unité”. Pie XI, MA : 15 »
(Kisha Katolike ndalon mbledhjet per "bashkim fetar". Papa Pius XI, MA : 15)

« Dire : Toutes les religions sont vraies est une hérésie. Saint Pie X, P : 14 »
(Te thuash se te gjitha besimet jane te verteta eshte nje herezi. Papa Shenjti Pius X, P : 14)

« Ces “assemblées” pour “l'unité” sont condamnées. Pie XI, MA : 15 »

(Keto "asamble" per "bashkim fetar" jane te denuara. Papa Pius XI, MA : 15)

« Prier avec les hérétiques pour “ l’unité ” est une hérésie. Pie IX, D : 1685-1687»
(Lutja me heretiket per "bashkim fetar" eshte nje herezi. Papa Pius IX, D : 1685-1687)

« Prier pour la paix avec les fausses religions est une hérésie. Pie XI, MA : 1-17»
(Lutja per paqe me besimet e rreme eshte nje herezi. Papa Pius XI, MA : 1-17)

Ja si shprehet Papa Pius XI kunder atyre qe duan te bashkojne te vetmin besim te vertete, Fene shenjte Katolike, me sektet e tjera te rreme :

«[...] Ata therrasin ne diskutime e debate te gjithë njerzit pa perjashtim; nga te pafete e deri tek ata te cilet jane te ndare nga Krishti ose mohojne hyjnine dhe natyren e misionit te Tij. Perpjekje te tilla nuk kane asnje te drejte te pranohen nga katoliket, sepse ato bazohen ne opinionin e gabuar se te gjitha besimet jane pak a shume te mira, te verteta dhe te lavderueshme...

«[...] Jo vetem qe perkrahesit e ketij opinioni jane krejtesisht ne gabim, por ne te njejten kohe ata mohojne dhe shtremberojne kuptimin e Fese se vertete, duke rrene keshtu pak nga pak ne natyralizem dhe ne ateizem. Per rrjedhoje eshte plotesisht e qarte se ata qe perkrahin apo bashkohen me perhapesit e ketij opinioni te gabuar braktisin totalisht Fene hyjnore te zbuluar nga Zoti [Fene Katolike]...

«[...] Eshte koha qe te ekspozojme dhe te denojme gabimin e autoreve qe deshirojne kete bashkim nderfetar, te cilet kane zakon te citojne fjalet e Krishtit "qe te gjithë te jene nje... do te kete vetem nje bari dhe vetem nje gregje" sikur kjo lutje e Krishtit nuk paska qene realizuar deri me sot...

«[...] Duhet te harrohen perçarjet e vjetra dhe dallimet doktrinale, thone ato, dhe te vendoset nje lloj feje e perbashket, nje lloj vllazerie ne nivel nderkombetar...

«[...] Ne keto kushte, eshte e qarte se Selia e Shenjte, nen asnje pretext, nuk mund te marre pjese ne kongreset apo mbledhjet e tyre; dhe katoliket, per asnje arsye, nuk kane te drejte te favorizojne autoret e ketij bashkimi. A mund te tolerojë Selia e Shenjte kete lloj bashkimi, qe do te ishte kulmi i padrejtesise ?

«[...] Padyshim te gjithë e dine se vete Shen Gjoni, Apostulli i dashurise hyjnore, ai qe ne Ungjillin e tij zbulon ne nje fare menyre sekretet e Zemres Shenjte te Jezusit, i porosiste vazhdimisht besimtarët e tij qe "te duanin njeri-tjetrin" (I Gjoni IV, 7, 11). Por ne te njejten kohe ai ndalonte ne menyre absolute çdo marredhenje me ato qe nuk praktikonin ne menyre te plote dhe te paperlyer mesimet e Krishtit : "Ne qofte se ndokush vjen drejt jush dhe nuk sjell keto mesime, mos e pranoni ne shtepine tuaj dhe as mos e pershendetni fare." (I Gjoni 10). Keshtu pra meqe dashuria per Zotin ka per baze nje besim te sinqerte dhe te plote, atehere

bashkimi ne nje Fe [katolike] duhet te jete lidhja kryesore qe bashkon besimtaret e Krishtit... (Papa Pius XI, letra *Mortalium Animos*, 6 janar 1928)

Por ka shume prej atyre qe nuk deklarohen haptazi kunder Kishes shenjte Katolike por qe punojne me vetdije ose injorance kunder saj ne menyre te fshehur. Keta moderniste, armiq te denuar te Kishes, shprehen se ajo çfare Kisha Katolike ka mesuar dikur, nuk mund te pershtatet sot me kohet moderne te shkences dhe perparimit.

Ne te kundert eshte e shkruar :

« Veritas Domini manet in saeculum. Psalme 116:2)
(E verteta e Zotit qendron gjithmone. Psalmi 116:2)

«[...] Si quelqu'un dit qu'il peut se faire, sous l'influence du progrès des sciences, qu'on donne un jour aux dogmes proposés par l'Église, un autre sens que celui que leur a donné, et leur donne l'Église elle-même, qu'il soit anathème. (Vatican Council, 1870, Cap. IV, Can. 3.)

(Nese ndokush thote se nga influencia e zhvillimit te shkencave, mesimeve te pandryshueshme te Kishes Katolike do t'u jepet ne te ardhmen nje kuptim tjeter prej atij qe Kisha ia ka dhene apo ia jep sot, atehere ai qofte mallkuar. Konkili i Vatikanit, 1870, Kapitulli 4, Kanoni 3).

« Les hérétiques soutiennent : l'Évangile peut être modifié pour répondre aux besoins de la vie humaine; Pie XI, *Mortalium Animos*, 6 Jan. 1928 »
(Heretiket pretendojne se Ungjilli mund te modifikohet per t'iu pergjigjur nevojave te jetes njerezore. Papa Pius XI, *Mortalium Animos*, 6 Janar 1928)

« Les Modernistes soutiennent que tout en religion évolue. St. Pie X, *Pascendi*, 8 sept. 1907 »
(Modernistet pretendojne se ne religjion (Fé) çdo gje evoluon [ndryshon, zhvillohet]. Papa Shenjti Pius X, *Pascendi*, 8 Shtator 1907).

« L'Evolution du Dogme et de la Doctrine est condamnable. Saint Pie X, *Pascendi*, 8 sept 1907 »
(Thenja se Dogma [mesim i pandryshueshem] dhe Doktrina katolike evoluojne eshte thenje e denuar. Papa Shenjti Pius X, *Pascendi*, 8 Shtator 1907)

Nga shembujt e mesiperm shihet qarte se injoranca fetare ka qene dhe vazhdon te jete nje plage e rende e shoqerise shqiptare, injorance per te cilen kleri katolik shqiptar eshte pergjegjes para Zotit.

Ne letren enciklike *Acerbo Nimis* te 15 Prillit 1905, Papa Shen Pius X shkruan se nje pjese e madhe e atyre qe jane denuar ne vuajtjet e perjetshme te Ferrit, e kane marre kete denim si pasoje e injorances se Mistereve te Fese, mistere qe duhet te dihen patjeter per te shpresuar hyrjen nje dite ne Mbreterine e Qiellit.

« Për lirinë e vet, zotni, shqiptari ban fli shpinë, tokën dhe mjerisht edhe besimin ».

Mjerisht kjo thenje e At Fishtes ka qene dhe vazhdon te jete drama jone shqiptare dhe ndoshta eshte arsyeja kryesore e gjendjes se mjeruar qe perjeton sot vendi i shqiponjave.

Shqiptari ka harruar dhe ka hjedhe tutje Kryqin e Krishtit Zot per te perqafuar flamurin kuq e zi dhe per te ecur drejt "perparimit dhe shkences", drejt Europes, drejt parase... Por edhe ai flamur dhe liri qe ai mendon se ka do t'i hiqet per t'u skllaveruar bashke me vendet e tjera nen thundren çifute qe shtyp sot Europen dhe boten moderne apostate.

Zgjohu pra o vlla shqiptar, bej pendese, e mos harro sakrificat, vuajtjet e gjakun shqiptar te sa e sa martireve te Fese shenjte Katolike qe kane nderuar kete toke arberore me trimeri e heroizem te pashoq.

Mos harro o vlla shqiptar braktisjen qe Fugurja e Shenjte e Zojes se Keshillit te Mire i beri Shkodres dhe gjithë tokes arberore ne pranveren e 1467, afro 3 muaj pas hyrjes ne perjetesi te Mbretit Gjergj Kastriotit, nje prej sherbetorve te saj me te devoçem e me besnik. Nje prej shkaqeve te kesaj braktisjeje ishte Shizma e Lindjes dhe ftohja e devocionit ne token arberore te cilen vete Shen Pali e Shen Andrea e kishin evangjelizuar me aq mund e sakrifica.

Mos harro o vlla shqiptar, se ne te njejten kohe, 500 vjet me vone, ne vitin 1967, Kishat u mbyllen ne Shkoder e me pas ne gjithë Shqiperine duke e lene popullin e mjere shqiptar pa Meshe Shenjte dhe pa Sakramente. E kjo suate dramatike vazhdon edhe sot, megjithse u duk sikur Kishat u hapen perseri ne 1992. Por kjo eshte thjesht nje iluzion, sepse mesha qe celebrehet ne keto kisha nuk eshte Mesha e vertete, Mesha e Shenjte Katolike...

Mos harro o vlla shqiptar mbishkrimin mbi helmeten e "Atletit te Krishtit", Mbretit tone Gjergj Kastriotit :

JEZUS NAZARENUS * Principi Emathie * Regi Albaniae * Terrori Osmanorum * Regi Epirotarum * Benedicat te. (IN*PE*RA*TO*RE*BT)

(Jezusi i Nazaretit te bekoftë o Princ i Matit, o Mbret i Shqiperise, o Tmerri i turqve, o Mbret i Epirit.)

Mos harro o vlla shqiptar Papen me gjak shqiptari, Klementi XI, i cili per te penguar hordhite turke organizoi ne 1717 nje Kryqzate te pergjithshme te Rrozares Shenjte per te gjithë te krishteret dhe Zoti i dha nje fitore te madhe kundra islamit. Eshte ky Pape qe ka vendosur ne te gjithë Kishen festen e Shenjtes Rrozare me 7 Tetor per te kujtuar fitoren kunder islamit qe u arrit me ndihmen e kesaj lutjeje te fuqishme.

Ose jemi me Krishtin Zot per lumturi dhe jete te perjetshme, ose jemi me djallin per vujtje dhe

vdekje te perjetshme. Rruge te mesme nuk ka.

« Ashtu bre, o Shkodër, qindro tue e mbajtë fenë e të parvet, të bijë nder mend mundet, hallet, frikët grahinat e gjakun që derdhën për hater të saj. Mos të rrejë i krishteni i koritun, eretiku tinëzari e mbaju gjithmonë me Zemren e Krishtit e mos u daj kurr devocionit të saj. » (Një shkodran. Marrë nga "Elçija e Zemres Krishtit", viti 1897).

« Vetem atehere kur njerzit do te njohin Krishtin Mbret, jo vetem ne jeten private por edhe ne jeten publike, shoqeria, me se fundi, do te marre nga Zoti bekimet e medha te lirise se vertete, te rregullit, te paqes dhe harmonise ». (Papa Pius XI, *Quas Primas*, 11 Dhjetor 1925)

Rrnofte KRISHTI Mbret, rrnofte Shqipnia katolike!